

Tribuna școlii

Revistă editată de
Ministerul Educației și Învățământului
și Uniunea Sindicatelor
din Învățământ, Știință și Cultură

Anul VII (XXVIII) Nr. 177 (1263)

Simbătă 19 martie 1977

8 pagini — 1 leu

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, EXEMPLUL BĂRBĂȚIEI COMUNISTE ȘI AL NEISTOVITEI ENERGII

Și la Facultatea de medicină, grav avariată, ca peste tot în Capitală și în alte localități afectate de cutremur, secretarul general al partidului dă indicații prețioase pentru ștergerea urmelor calamității, pentru normalizarea vieții.

Cuvintele nu pot reda întreaga recunoștință pe care profesoara Elena Enache, salvată după opt zile, vrea să o exprime tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu. veniți la patul de spital spre a-i aduce ei, ca și celorlalți suferinzi, mângiere și alinare, spre a le ura însănătoșire grabnică.

PARTIDUL conducătorul bătăliei pentru normalizare

Cîte minunate și vibrante pilde din tulburătoarea realitate pentru munca de educație pe care o desfășurăm cu generațiile aflate astăzi pe băncile școlii!

Iată, încă o dată, dovedită urlașa forță a partidului nostru — Partidul Comunist Român, iată, încă o dată, bărbăția, tenacitatea, calmul și promptitudinea în acțiune, fermitatea și vigoarea sa, operativitatea, energia și umanismul său. Iată manifestindu-se, într-o împrejurare dramatică, de grea și mare încercare, pentru întregul nostru popor, toate acele calități care fac din partid forța conducătoare a întregii noastre vieți.

Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. s-a întrunit aproape zilnic în ședințe operative de lucru pentru a examina, din aproape în aproape, situația existentă, pentru a elabora măsurile urgente ce s-au impus, pentru a înlătura efectele dezastruoase ale calamității care s-a abătut asupra noastră. Acționând cu fermitate, în mod organizat și eficient, partidul nostru a reușit să stăpânească cu succes situația, astfel încît, la numai cîteva zile de la declanșarea catastrofei, consecințele acesteia să fie în bună parte înlăturate, cursul normal al vieții restabilindu-se în general pe tot cuprinsul țării.

În fruntea acestei lupte s-a aflat, energic, neîmfricat, neobosit, conducătorul atît de iubit, atît de stimat al partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu. Întors în țară chiar în dimineața zilei ce a urmat acelei tragice nopți din 4 martie, secretarul general al partidului s-a aflat în permanență la cirna întregii activități de înlăturare a urmelor dezastrului, a fost pretutindeni prezent la fața locului, îmbărbătind și îndrumînd comandamentele de lucru, pe toți oamenii muncii, dînd zi de zi și ceas de ceas indicații prețioase pentru concentrarea judicioasă a efor-

EDUCAȚIE LA FLACĂRA FAPTELOR

turilor partidului și statului, ale întregii națiuni cu extraordinară energie, calm, spirit organizatoric și cald umanism. L-am văzut cu toții pe ecranele televizoarelor sau direct, sosind printre noi, intrînd în clădiri avariate, îmbărbătîndu-ne, îndemnîndu-ne, apreciînd măsurile pozitive, criticînd greșelile, elaborînd soluții, încurajînd, mîngiînd. Exemplul său de temeritate a dat un puternic imbold organelor locale de partid din București, din municipiile și județele grav calamitate, organe care au condus nemijlocit, munca de refacere și care s-au constituit în comandamente de dirijare a acestei activități. La fel ca în toate instituțiile și întreprinderile, și organizațiile de partid, din școli generale, din licee, din facultăți, ca și conducerile administrative ale acestora, au acționat ferm și operativ, trecînd imediat la activitatea de refacere a avariilor, de consolidare a clădirilor, de repunere în funcțiune a localurilor, de reorganizare a muncii școlare, astfel încît procesul de învățămînt să se desfășoare fără întrerupere. Încă o dată s-au verificat cu acest prilej calitățile comuniștilor, atît ca factori de răspundere cît și ca „soldați” de rînd în această activitate, desfășurată ca urmare a cutremurului.

Cutremurul din noaptea de 4 martie a fost o mare tragedie națională. Dar el a fost, în același timp, o probă de foc pentru relevarea forței sistemului socialist din patria noastră. S-a dovedit încă o dată, chiar din prima noapte, modul ireproșabil de funcționare a angrenajului social politic din țara noastră, ca forță, ca disciplină, ca operativitate, ca eficiență, angrenaj a cărui coloană vertebrală o constituie legătura puternică cu masele a partidului și statului nostru, a organizațiilor de masă și obștești.

Este cu deosebire demn de reținut, în acest context al superiorității sistemului nostru socialist, felul în care s-a manifestat într-o împrejurare limită, ca aceea prin care am trecut, umanismul socialist. L-am văzut, l-am simțit, l-am trăit cu toții vibrînd de emoție. Umanismul socialist nu este demagogie, ci o realitate fundamentală, un efort inexprimabil care s-a manifestat, în aceste zile, din prima clipă. Centrul de greutate al activității conducerii partidului a fost Omul, salvarea omului. Lui i s-au dăruit tinerii elevi și studenți care s-au înrolat în echipele de intervenție, lui i s-au dăruit studenții de la medicină alături de întregul corp sanitar, lui îi este dedicată grija pentru refacerea avutului personal, pentru a construi locuințe trainice. Lui îi este dedicată căldura întregii societăți concretizată în inițiativa de a li se da sinistrările haine, hrană, adăpost, lui îi este dedicată întreaga manifestare de solidaritate a tuturor cetățenilor din țara noastră. S-au văzut acum, mai evident decît oricînd, roadele activității de educație desfășurate de partid, de societatea noastră, s-a văzut acum ce fel de conștiință și de morală generează relațiile socialiste, de egalitate și dreptate, de intrajutorare socialistă, care s-au manifestat ca o victorie a altruismului asupra egoismului burghez și mic burghez. Și s-au mai văzut străvechile virtuți morale ale poporului nostru, stăpînirea de sine și puterea sa de luptă.

Firește, dezastrul care s-a abătut asupra noastră are proporții urlașe. Va fi nevoie de un mare efort pentru a recupera pagubele pe care le-am suferit. Dar avem certitudinea că vom lupta și vom învinge. Avem în frunte un partid care s-a dovedit capabil să facă față oricărei situații și, sub drapelul lui, vom ști să ducem această luptă. La numai cîteva zile după seism, activitatea a reintrat în normal. Ansamblul vieții sociale decurge deja normal sau aproape normal. Cu rîndurile strînse, dirjiți, pășim neabătut către înlăturarea marilor idealuri de viață spre care ne conduce partidul nostru drag.

Cîte minunate și vibrante pilde din tulburătoarea realitate pentru munca de educație pe care o desfășurăm cu generațiile aflate astăzi pe băncile școlii!

TRIBUNA ȘCOLII

Inițiative ale reconstrucției și solidarității

- Elevii băimăreni (de la liceele nr. 1 și „Gh. Șincai”, de la grupurile școlare minier și metalurgice) s-au angajat să confecționeze, în timpul lor liber, material didactic și mobilier pentru școlile și grădinițele care au suferit de pe urma cutremurului. Valoarea lucrărilor și obiectelor executate va depăși suma de 120 000 lei.
- Pionierii și școlarii din județul Alba vor dona peste 5 000 de cărți pentru bibliotecile școlare din țară distruse sau avariate.
- Duminică, 3000 de elevi din municipiul Craiova au participat la acțiunile de înlăturarea urmelor cutremurului. Totodată, ei au plantat peste 40 000 de arbori.
- 70 000 de lei au donat elevii Liceului agro-industrial din Sighișoara în folosul colegilor lor din zonele sinistrate. Suma reprezintă contravaloarea muncii agricole prestate de ei anul trecut.
- Elevii anului III al Liceului economic din Satu-Mare s-au angajat să lucreze, după terminarea programului din școală, timp de o săptămână, pe loturile Fermei C.L.F. Satu-Mare, iar suma încasată să o verse în Contul 1977.
- Cadrele didactice de la Liceul eco-

- nomic de contabilitate și comerț nr. 1 din București vor depune în Contul omeniei, până la sfârșitul acestui an, retribuiția pe cîte o zi din fiecare lună, 10 000 de lei au depus pentru sinistrați și elevii aceluiași liceu.
- Elevii căminști ai Liceului energetic din Craiova au oferit găzduire unui număr de 300 de persoane rămase fără locuință.
- Aproximativ 2 500 de studenți de la medicină lucrează din noaptea de 4 martie în 54 de spitale și puncte sanitare din Capitală.
- 120 de elevi uteciști de la Liceul „Gh. Lazăr” au lucrat în patru brigăzi la înlăturarea ruinelor fostului bloc din Brezoianu.
- Peste 4000 de studenți de la Politehnică au participat după cursuri la degajarea de moloz, evacuări, transportul bagajelor familiilor sinistrate, la curățirea străzilor și a imobilelor. De asemenea, un număr de 200 de studenți au lucrat la îndepărtarea molozului de la sediul vechi al Politehnicii.
- Zilnic, peste 1000 de tineri au acționat la imobilele de pe străzile Bibliotecii, Brezoianu, Galați, salvind vieți omenești, bunuri materiale, ajutînd la

redarea grabnică a unei înfățișări civilizate orașului nostru.

- Cu o zi înainte de începerea școlilor, unitățile neavariate erau pregătite să reinceapă cursurile, să găzduiască pe elevii altora grav avariate. La Școala generală nr.15 cursurile au început în trei schimburi. Aici au învățat în primele zile 10 clase ale Liceului „I. L. Caragiale” și elevii Liceului de aviație. La Liceul nr. 24 totul era din prima zi, în perfectă ordine, urmînd să fie găzduiți aici, anii I și II de la Liceul „I. L. Caragiale”. Deși Școala generală nr. 5 a găzduit în primele zile sinistrați, orarul a fost alcătuit în așa fel, încît totul să se desfășoare în bune condiții.
- Încă din prima zi după seism, Inspectoratul școlar al județului Ploiești a evaluat distrugerile la peste 600 de săli de clasă avariate. În prezent, multe dintre ele, au putut fi reparate în cazul celor mai puțin lovite, prin efortul elevilor și al cadrelor didactice. Au fost îndepărtate sobele dărîmate, s-a degajat molozul, s-au reparat geamurile și ușile, s-au spălat podelele și curțile școlilor.
- Ca pentru toți elevii școlilor aflate în zonele afectate de cutremur, și pentru elevii Școlii generale din Boldești-Scăieni, județul Ploiești orele de după cursuri au fost ore de intensă muncă patriotică la degajarea molozului de la cele 4 localități ale școlii, dintre care 2 afectate grav, la restabilirea ordinii și cărăției.

Admirabilă lecție de patriotism

Marti, 8 martie a.c., școlile au reintrat în normal în zonele calamitate. În bănci, mai gravi, elevii s-au reîntors la preocupările lor. După orele de școală dau ajutor, acolo unde trebuie, ca nimic să nu le mai amintească de greaua încercare, ca toate urmele să fie șterse.

Prea mici să fi cunoscut dezastrul războiului sau al altor seisme alifel decît din cărți, ei au realizat în aceste zile dimensiunile Eroismului, Voinței, Solidarității, Increderei. Acum vorbele au devenit fapte, acum tineretul a dat dovadă de înaltă conștiință, a fost trup și suflet cu țara, a dovedit că știe să treacă peste nenorocire, s-o învingă, să pună umărul alături de întregul popor ca totul, absolut totul să reîntre în normal.

Au fost elevi — și aș săvîrși o nedreptate încercînd și nereușind să nominalizez decît o parte din ei — care, deși își pierduseră locuința, au alergat în noaptea aceea să vadă ce s-a întimplat cu școala. Cunoscuți tineri, care, surprinși lîngă imobilele surpate au rămas acolo și au muncit zile și nopți pentru salvarea victimelor, pentru îndepărtarea molozului și redarea cît mai rapidă a unui aspect civilizată orașului lor.

Devotamentul cu care partidul își slujește națiunea, puterea de mobilizare, grija pentru oameni, ordinea și disciplina în care poporul muncește au constituit pentru elevi, ca și pentru noi toți, dovezi ale celei mai înțelepte politici. „Vom învinge!” — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, aflat și în noaptea printr-o omenie. Am învins de-a lungul secolelor. Cărțile ne-au spus-o de atîtea ori! Realitatea ne-o confirmă. Sîntem liberi. Vom munci și vom învinge! Libertatea și munca, două elemente inseparabile ale victoriei, probate de istorie de atîtea ori, ne vor ajuta și acum, așa cum a subliniat-o secretarul general al partidului nostru, să facem ca viața să înflorească mai frumoasă pe aceste pămînturi.

O admirabilă lecție de patriotism s-a scris acum, sub ochii noștri, în aceste zile. Tineretul ne-a încredințat prin comportarea lui de maturitate, de înaltă conștiință revoluționară.

CORNELIA GÎRMACEA

Alături de efortul general al poporului

Puternicul seism din 4 martie, care a lovit poporul român provocînd grele pierderi în vieți umane și bunuri materiale, a afectat, într-o mai mică măsură, și școlile din județul Brașov. Imediat după tragicul eveniment, inspectorii școlari, personalul didactic și elevii, sub conducerea Secretariatului Comitetului județean de partid și a comandamentului special instituit, s-au mobilizat și au acționat cu fermitate în vederea înlăturării efectelor cutremurului. Deoarece au existat săli de clasă, cabinete, laboratoare sau săli de sport care au fost avariate mai grav, prin fisurarea pereților sau prăbușirea tavanului, s-au luat măsurile corespunzătoare pentru scoaterea acestora din folosință.

Acolo unde a fost necesar, cursurile au fost organizate în trei schimburi (la Liceul nr. 1, Liceul „Unirea” și Liceul „A. Saguna” din Brașov și la Liceul „Radu Negru” din Făgăraș), iar în mediul rural în două schimburi (de pildă, la școlile generale din Galbor, Zizin, Augustin, Perșani, Măerș etc.). Procesul de învățămînt s-a desfășurat însă în mod normal, cursurile nefiînd întrerupte nici o zi, în nici o unitate școlară.

Slujitorii școlii și elevii, sprijiniți permanent de organele locale de partid și de stat, de comitetele cetățenești de părinți, au trecut imediat, cu calm și energie, la remedierea avariilor mai ușoare ale clădirilor. Insuflețiți de exemplul conducerii superioare de partid, al tovarășului secretar general Nicolae Ceaușescu, care

s-a aflat din primele clipe ale dezastrului alături de poporul nostru, oamenii școlii și elevii au depus eforturi sustinute pentru efectuarea unor munci care nu au solicitat intervenția specialiștilor și nu i-au pus în pericol, cum sînt: îndepărtarea molozului, transportul țiglelor și al cărămizilor, recondiționarea materialului didactic, repararea mobilierului școlar etc. Din rîndul elevilor de la Liceul de construcții Brașov, s-au constituit echipe care au ajutat la realizarea unor lucrări privind repararea localurilor de școli și grădinițe ce au avut de suferit în urma seismului.

Cadrele didactice și elevii județului Brașov s-au angajat să-și sporească strădanile pe linia ducerii la îndeplinire a sarcinilor ce decurg din Programul P.C.R. și Congresul educației politice și al culturii socialiste, a realizării politicii școlare a partidului și statului. Personalul didactic și tineretul școlar brașovean nutresc o sinceră și profundă compasiune față de cetățenii care au simțit urmările dezastrului și sînt gata să contribuie la ajutorarea lor. Ei își fac o datorie patriotică, depunînd din veniturile lor la C.E.C., în „Contul 1977”, sume de bani în folosul sinistraților. Astfel, personalul inspectoratului școlar al județului va înscrie în acest cont suma de 75 000 lei, iar cadrele didactice și elevii școlilor din județul nostru, circa 4.000.000 lei. Învățămîntul din județul Brașov își propune să ofere în mod gratuit școlilor din București și din alte

zone sinistrate un număr de truse complexe de fizică pentru ciclul gimnazial, confecționate în liceele noastre, truse complexe pentru ciclul primar, stative pentru epidiascoape, jocuri ortocub pentru grădinițe, precum și alte mijloace și materiale didactice.

De asemenea, elevii noștri, în spiritul tradițiilor revoluționare de luptă și muncă ale poporului român, vor munci cu și mai multă râvnă în cadrul activităților tehnico-productive, în întreprinderi și ateliere-școală, pentru a depăși planul de producție stabilit pentru școlile din județul Brașov și a participa și în acest fel, la recuperarea pierderilor ce le avem, într-un timp cît mai scurt. Elevii județului Brașov, români, maghiari și germani, prin munca lor, vor contribui la înfrumusețarea localităților în care trăiesc și învăță și la întreținerea culturilor agricole.

La aceste grele încercări, noi toți, dascăli și elevi, ne întărim în eforturile depuse de oamenii muncii pentru a realiza programul construirii societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintării spre comunism.

Strădanile și contribuțiile cadrelor didactice și elevilor din tîntul Brașovului aduc un elogiu curat și fierbinte aceluia care ne făurește un viitor luminos: Partidul Comunist Român, chezașul tuturor succesele obținute de poporul român pe drumul victorios al socialismului și comunismului.

Prof. PETRU LUDOSAN,
Inspector școlar general al județului Brașov

Informații de la Institutul central de perfecționare a personalului didactic

În legătură cu acțiunile de perfecționare organizate pentru cadrele didactice din județele aferente centrului București, comunicăm următoarele:

Inspețiile speciale în vederea obținerii gradului I în învățămînt se vor efectua pînă la 31 martie a.c., pentru profesori și educatoare și pînă la 30 aprilie a.c. pentru învățători.

Lucrările metodic-stiințifice se vor depune pînă la 30 aprilie pentru candidații care au dreptul să susțină examenul de gradul I în sesiunea iulie 1977 și pînă la 30 mai a.c. pentru cei ce vor susține examenul în anul 1978.

Consultațiile ce se acordă tuturor cadrelor didactice, precum și cursurile de perfecționare organizate săptămînal pentru cadrele didactice din municipiul București vor continua, după programul stabilit la începutul anului școlar, astfel: Limba română — cursuri de perfecționare (vineri) la Școala generală nr. 74, str. Mircea Vodă nr. 28; consultații la Casa corpului didactic, b-dul Gh. Gheorghiu-Dej nr. 32. Limba franceză — cursuri de perfecționare (joi) și consultații la Liceul nr. 9, str. Năbucului nr. 18. Limbile germană, rusă, latină — consultații la Liceul nr. 2, str. Grădina Bordei nr. 2. Pedagogie, psihologie, defectologie — consultații la Casa corpului didactic, b-dul Gh. Gheorghiu-Dej nr. 32. Filozofie, economie politică — consultații la Casa corpului didactic, b-dul Gh. Gheorghiu-Dej nr. 32. Istorie — consultații la Societatea de științe istorice (Facultatea de istorie București). Geografie — cursuri de perfecționare (sîmbătă) la Liceul „Julia Hașdeu”, b-dul Dimitrov nr. 91; consultații la sediul I.C.P.P.D. Biologie — cursuri de perfecționare (sîmbătă) la Liceul „C. A. Ro-

seti”, str. Garibaldi nr. 11; consultații la sediul I.C.P.P.D. Fizică — cursuri de perfecționare (miercuri) și consultații la Școala generală nr. 193, str. Băiceni nr. 3. Chimie — cursuri de perfecționare (miercuri) la Liceul „C. A. Rosetti”, str. Garibaldi nr. 11; consultații la sediul I.C.P.P.D. Matematică — cursuri de perfecționare (luni) la Liceul industrial nr. 23, șos. Mihai Bravu nr. 428; consultații la Școala generală nr. 150, b-dul Dr. Petru Groza nr. 29. Muzică — cursuri de perfecționare (luni) la Liceul de muzică nr. 2 „G. Enescu”, str. Lt. Lemnea nr. 30; consultații la Casa corpului didactic, b-dul Gh. Gheorghiu-Dej nr. 32. Desen — consultații la sediul I.C.P.P.D. Educație fizică — cursuri de perfecționare (vineri) la I.E.F.S., str. Maior Ene nr. 12; consultații la Casa corpului didactic, b-dul Gh. Gheorghiu-Dej nr. 32. Învățatori și educatoare — consultații la Casa corpului didactic, b-dul Gh. Gheorghiu-Dej nr. 32. Cursurile de perfecționare organizate în vacanțele școlare, precum și cursurile de pregătire în vederea obținerii definitivității și acordării gradului didactic II se vor desfășura după următorul program: 6-13 aprilie — cursuri de pregătire (definitiv și gradul II — în paralel); 14-19 aprilie — cursuri de perfecționare (etapa I); 16-30 iulie — cursuri de perfecționare (etapa a II-a).

Limba română — la Brăila, Inspectoratul școlar. Limbile franceză, engleză, germană, rusă, latină, și pedagogie, psihologie, desen, filozofie — la I.C.P.P.D. București. Istorie — la Curtea de Argeș, Liceul de industrie lemnului (curs de pregătire). Geografie, fizică, chimie — la Breaza, Liceul „Dimitrie Cantemir”. Biologie — la Brănești, județul Ilfov, Liceul agro-industrial. Matematică — la Pitești,

Liceul industrial de chimie nr. 1. Muzică — la I.C.P.P.D. Cluj-Napoca. Educație fizică — la Rîmnicu Vilcea, Liceul industrial de chimie nr. 4.

Cadre didactice din școli pentru deficienți de auz — la Vaslui, Inspectoratul școlar (curs de perfecționare: 6-17 aprilie etapa I; 20-29 iunie etapa a II-a; curs de pregătire: 6-13 aprilie). Cadre didactice din școli pentru deficienți mintal — la Piatra Neamț, Inspectoratul școlar (curs de perfecționare: 6-17 aprilie etapa a II-a pentru profesorii care au efectuat etapa I în perioada 3-12 septembrie 1976; curs de pregătire: 6-13 aprilie).

„Revista de pedagogie”

Și sumarul numărului 2/1977 al „Revistei de pedagogie”, ca și al altor numere, cuprinde articole pe teme oricînd valabile și necesare pentru oamenii de la catedră: despre caracterul aplicativ al instrucției școlare, despre responsabilitatea etică și profesională a educatorului, despre pasiunile din timpul liber, despre unele probleme psihopedagogice pe care le ridică comportamentul preadolescentilor.

Sub titlul „Centenarul cuceririi independenței de stat” apar două articole: „Școala și războiul pentru independență din 1877-1878” și „Omagiul centenarului independenței (varianta de lecție)”, iar sub titlul „Profiluri” citim un reportaj despre Liceul industrial de construcții din Bacău.

„Învățămîntul liceal și tehnic profesional”

Revista „Învățămîntul liceal și tehnic profesional”, numerele 2 și 3 pe anul în curs, continuă să se ocupe pe larg de predarea științelor sociale. Semnează articole legate de această disciplină: Silvia Ilie, Ion Boncotă, Elena Cojan, Elisa-

Precizăm că, pentru cursurile de pregătire organizate în municipiul București, nu se pot asigura cazare și masă.

Amănute privind desfășurarea cursurilor se pot obține de la inspectoratele școlare I.C.P.P.D. București, telefon 31 24 18.

Evenimentele schimbării intervenite în programele cursurilor vor fi comunicate în timp util inspectoratelor școlare.

Cadre didactice din județele aparținînd filialelor Brașov, Cluj-Napoca, Craiova, Iași și Timișoara vor fi informate asupra activităților de către filialele respective.

beta Hurezeanu, Minodora Perovic și alții.

Consultații pentru cadrele didactice acordă profesorii universitari Damian Hurezeanu și Dumitru Almaș.

În ambele numere sînt inserate opinii despre laboratorul de matematică, despre cabinetul de literatură și cabinetul de specialitate, precum și articole din experiența la catedră a unor cadre didactice. De subliniat că în nr. 3/1977 se publică lista obiectelor de învățămînt la care se susține, în sesiunile acestui an, examenul de bacalaureat (diplomă) la toate tipurile de licee.

„Forum”

Numărul pe ianuarie al revistei „Forum” se deschide cu articolul „Probleme actuale și de perspectivă ale dezvoltării tehnologice și științifice”, la rubrica „Învățămînt, cercetare producție”, care include și articolul: „Integrarea învățămîntului agronomic cu cercetarea și producția — concepție și metodă”. La „Opinii și dezbateri” participă cu materiale (în număr de șapte) cadre didactice din mai multe centre universitare din țară. Un spațiu amplu este rezervat reportajului — anchetă „Un prestigios laborator de creație — institutul de artă teatrală și cinematografică «I.L. Caragiale»”.

EXPRESII ALE UNEI ÎNALTE CONȘTIINȚE CIVICE

Tineretul studios și educatorii lui, la datorie!

Rețeaua școlară a Capitalei a suferit avarii în urma seismului din 4 martie. La unele imobile, stricăciunile au fost remediate cu ușurință, la altele refacerea se va efectua ulterior.

Îndeplinind indicațiile conducerii partidului, ale secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru integrarea grabnică în activitatea normală, în prima etapă, Ministerul Educației și Învățământului a pus la dispoziția unităților școlare echipe de specialiști ai Institutului de arhitectură „Ion Mincu” și ai Institutului de construcții din București care, împreună cu specialiști din Comandamentul Capitalei, au verificat situația tuturor imobilelor avariate. S-au stabilit lucrările de urgență care sint necesare să fie executate.

În primul rind, s-a trecut la degajarea de moloz, a cărămizilor, a coșurilor, a țiglei de pe acoperișuri, precum și a zidurilor fisurate grav. La degajări au participat echipe alcătuite din cadre didactice, elevi de liceu, părinți ai acestora, precum și din muncitori de la întreprinderile care patronază școlile. Tot ei muncesc plini de abnegație și devotament la toate lucrările de reconstrucție, de restabilire a cursului firesc al vieții școlare, la normalizare.

Profesorii de educație fizică de la Liceul „Mihai Viteazul” și de la Liceul real-umanist nr. 4 s-au urcat pe acoperișurile înalte ale clădirilor școlilor și le-au degajat de țigla spartă. Muncitorii de la Uzina „Vulcan”, împreună cu cadrele didactice și elevii, au efectuat unele remedieri la școlile generale nr. 126, 141, 144 și 146.

S-a trecut, apoi, la executarea lucrărilor de refacere a coșurilor, a acoperișurilor și sobelor avariate, a tencuielilor căzute etc.

Într-o singură zi, s-a realizat aprovizionarea cu 7 vagoane de materiale de construcție: carton asfaltat, tablă, cherestea, ciment, care au fost distribuite școlilor avariate pentru reparații de urgență. Operațiile de încărcare și descărcare, precum și transportul lor, au fost asigurate de elevii liceelor industriale nr. 18, 19 și „Metaloglobus”. Alți elevi, viitori constructori, de la liceele industriale nr. 18 și 21, au preluat lucrările de reparații la un număr de 12 grădinițe și școli din sectorul 4 al Capitalei.

La 8 martie, toți elevii bucureșteni au avut asigurate condiții pentru ca activitatea lor școlară să decurgă în condiții optime. Tineretul studios și educatorii lui sint la datorie.

Temporar, pînă la executarea reparațiilor din localurile proprii, unele școli funcționează în localurile altora, din apropiere. S-au luat toate măsurile și s-a trecut la executarea de urgență a reparațiilor în școlile care prezintă unele avarii și unde se desfășoară în prezent o activitate școlară normală. Acum, în 40 de grădinițe, la lucrările de reparații alături de educatorii și prezenții părinților copiilor și muncitorii întreprinderilor care patronază grădinițele respective. În curînd, aceste grădinițe vor putea să-și primească iar copiii.

Toate colectivele de preșcolari și elevi din Casele de copii și din internatele școlilor speciale funcționează normal, copiii avînd asigurate condițiile optime de viață, necesare desfășurării unei bune activități instructiv-educative.

Elevii Liceului „Gheorghe Șincai” au recuperat cărămizile coșului avariāt și le-au stivuit în vederea reconstrucției, au degajat curtea școlii, au măturat-o și stropit-o cu apă și au început luni activitatea în incinta liceului lor hotărîți să învețe, obținînd rezultate foarte bune la învățătură și să recupereze producția de aparatură electrică întreruptă timp de o săptămîină.

Atelierele Liceului „Gheorghe Lazăr”, din str. Justiției nr. 65, afectate de cutremur, au fost curățate de profesori și elevi. Pentru ca nici o oră din pregătirea practică a elevilor să nu se piardă, aceasta s-a desfășurat la „Electromagnetica”, „Semănătoarea” și „Tînașă Gardă”.

La Liceul „Nicolae Bălcescu”, în clase și în ateliere se desfășoară o activitate normală. Elevii și profesorii au degajat molozul, gardurile deteriorate, au curățat apoi cabinetele, laboratoa-

rele și atelierele. Aici își desfășoară activitatea și cele 15 clase ale ciclului I—IV de la Școala generală nr. 118 care a suferit avarii grave.

În cartierul Ferentari, echipe de elevi de la Grupul școlar „Electromagnetica” au dat ajutor cetățenilor la curățirea străzilor, încărcînd molozul în mașini. La fel, elevii Grupului școlar „Vulcan”, după terminarea cursurilor și activității practice, au participat la curățirea cartierelor în apropierea școlii.

Răspunzînd chemării partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tineretul Capitalei a participat, duminică, 13 martie a.c., în schimburi de lucru la obiectivele construcțiilor de locuințe, la degajarea molozului și recuperarea materialelor de construcție, la repararea avariilor din școlile în care învață, la curățirea străzilor și a imobilelor, la repararea mobilierului, la reamenajarea laboratoarelor, atelierelor și sălilor de clasă, la amenajarea a peste 50 de parcuri și baze cultural-sportive.

O participare numeroasă, la încărcarea molozului depozitat pe străzi, la recuperarea cărămizilor și la amenajarea spațiilor verzi, au înregistrat elevii Liceului industrial nr. 23.

Elevii Liceului industrial nr. 21 au confecționat lenjerie de pat în atelierul școlii.

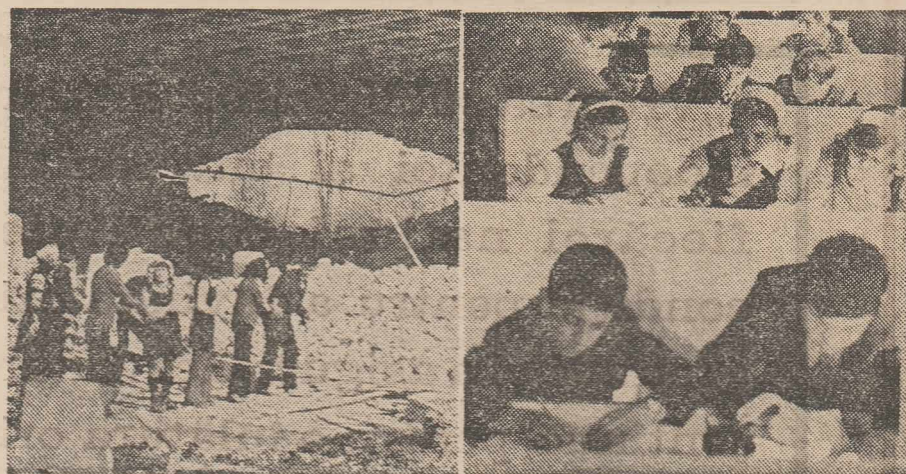
În perimetrul Pajura—Podul Constantin am întîlnit elevi ai Liceului „Dimitrie Petrescu” care amenajau spațiile verzi.

Pe bulevardul Ion Șulea și pe alte străzi elevii ai Liceului „Mihai Bravu”, de la școlile generale nr. 75, 192, 196, alături de studenți, au sădit pomi, au ajutat la repararea străzilor, la curățirea și spălarea lor.

Alți elevi au curățat moloz și materiale de construcție din 266 de apartamente noi ce urmau să fie predate, în curînd, beneficiarilor, au lucrat în depozitele materialelor de construcție sau la transportul cărămizilor, a mortarului, vopselelor și mozaicului pe șantierele noilor blocuri. De asemenea, au participat la dezafectarea drumurilor de acces din șantier.

Elevii liceelor industriale nr. 18 și 21 au spălat geamurile, timplăria și instalațiile sanitare în peste 200 de apartamente noi.

VIOLETA APOSTOL

Elevii din Zimnicea în două ipostaze: 1. Participînd la lichidarea urmărilor seismului; 2. Continuînd, fără întrerupere, studiul.

Prezenți pe frontul reconstrucției! Prezenți la lecții!

La o săptămîină după dezastrul provocat de cutremurul de la 4 martie, în județul Teleorman, unde numărul școlilor grav avariate este impresionant, am fost martorul aceleiași neîntrecute energii umane, puse de întregul nostru popor în slujba reconstrucției, a remedierii pagubelor, a renașterii.

Puternic mobilizați de exemplul și îndemnul date la fața locului de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, inspectorii școlari, directori, cadre didactice și elevi, sub îndrumarea și cu ajutorul permanent al organelor locale de partid și de stat, au înțeles, din primele clipe, să-și unească eforturile pentru recuperarea bunurilor școlare, pentru a readuce viața în sălile de clasă, aflîndu-se, totodată, în primele rînduri ale cetățenilor care luptă pentru înlăturarea cît mai grabnică a urmărilor dezastrului.

La Casa de copii școlari din comuna Siliștea, s-au defectat, în urma cutremurului, cazanele instalației de încălzire centrală. Fără a sta pe gînduri, secretarul organizației de bază, prof. Ilie Vasiliță, și directorul Casei, prof. Ionel Marinescu, le-au reparat, ajutați de cîțiva elevi, în aceeași noapte, restituînd dormitoarelor căldura.

Au existat inspectorii școlari, directori, cadre didactice din județ (la Zimnicea, profesorii Ion Popa, director al Școlii generale nr. 1, complet avariāt și Ion Andrișoiu, directorul Școlii generale nr. 2, devenit „gazda” primeia)

care și-au neglijat propriile case avariate, făcînd din școală șantierul numărul unu al muncii lor, în aceste zile de înaltă dăruire și exemplaritate.

Faptul că în județul Teleorman, zonă greu încercată de sinistru, majoritatea școlilor nu și-au întrerupt deloc cursurile, ori și le-au reluat, încă la prima oră a săptămîinii următoare cutremurului, denotă o rapidă conjugare a eforturilor cu inițiativa, un real simț organizatoric.

Școala generală din satul „Nicolae Bălcescu” (comuna Călmățui) fusese grav avariātă. Soluția? Cursurile au continuat, luni dimineața, în cîteva birouri puse la dispoziție de către cooperativa agricolă de producție. Elevii Liceului pedagogic din Turnu Măgurele și-au continuat cursurile, în aceste zile, într-un cămin de nefamiliști, eliberat în acest scop de Combinatul de îngrășăminte chimice, din localitate. Cei de la Școala generală nr. 1 din Roșiorii de Vede și-au transportat, cu ajutorul Școlii de șoferi, mobilierul și materialul didactic, la Căminul întreprinderii patronatoare „Textila”.

În Roșiorii de Vede, fiecare unitate productivă care posedă secții de construcție se ocupă de efectuarea reparațiilor la cîte o școală sau la mai multe. Astfel, grădinițele nr. 2 și 6 au fost,

DRAGOMIR MAGDIN

(Continuare în pag. a 5-a)

Educația la severul examen al vieții!

La cumpăna vremurilor se aleg oamenii. Acești minunați oameni care se numesc români s-au dovedit a fi dintre cei mai tari, mai hotărîți, mai rezistenți, mai uniți după acel minut de cumpănă din ziua de 4 martie. Printre ei se numără și elevii și cadre didactice.

Liceul nr. 6 din Ploiești avea în ziua de 10 martie aspectul unui șantier. 70 de muncitori calificați, zidari, de la Trustul de construcții-montaj al județului (șef de lot — Mihai Cofană, inginer — Emil Duzinski) munceau cu trageră de inimă, durata zilei de lucru fiind zi/lumină, deserviți de echipele de elevi ale anilor I A și III A, care se aflau în săptămîina lor de practică. De fapt, atît colegii lor din toți anii — și cei din state africane, Guineea-Bissau, Gabon sau Insulele Capului Verde, care învață la această unitate — ca și școlarii din clasele mici, au refuzat să stea acasă și și-au oferit ajutorul în timpul lor liber. Fiîndcă, în acest interval, cu excepția zilelor de 5 și 7 martie, lecțiile s-au desfășurat normal, după amiază, clasele fiind găzduite în școlile generale neafectate.

— M-au impresionat toți cei care au venit la școală chiar în acea seară — ne spune directorul O. Andreescu. Simbătă dimineața erau toți, cadre didactice și elevi, prezenți. Am organizat imediat echipele de elevi conduse de profesori, pentru stringerea molozului și cărămizilor din curte. De asemenea, am desemnat pe cei care urmau să-i ajute pe colegii lor sinistrați, la mutarea din blocurile grav afectate. Duminică după masă, comisia de expertiză a constatat gradul de deteriorare a imobilului. Luni ne-a vizitat tovarășul Nicolae Ceaușescu. N-am cuvinte să arăt cît de mult a însemnat prezența secretarului general al partidului în mijlocul nostru! Am văzut și acum, ca de fiecare dată, în personalitatea sa, omul de excepție, însumînd energie și demnitate, bărbăție și dăruire de sine, exigență și duioșie, dragoste pentru oameni și dragoste pentru țară. Atunci am știut că va fi bine și pentru școala noastră, și pentru cei mai greu încercați decît noi, că vom reuși să depășim povara dramei,

să redăm liceului nostru aspectul îngrijit pe care l-a avut. Practic întreaga școală a intrat în reparație.

I-am văzut pe toți lucrînd, copii, tineri și profesori, disciplinați, în liniște, concentrați asupra activității, conștienți de importanța faptelor pe care le săvîrșeau.

— Fiecare își cunoaște datoria din aceste zile, confirmă directorul. De altfel, deși trist și nîcînd dorit acest prilej de verificare a calității umane, punînd spunea că acum am avut deplinele satisfacții ale întregii munci de educație, politico-ideologice și moral-cetățenești, a elevilor noștri. Credeți-mă, fac minuni copiii noștri!

Cînd am ajuns la Grupul școlar-petrol din Cîmpina (mulțumesc și pe această cale tovarășului maistru-instructor Ion Toma, de la Liceul nr. 6 din Ploiești, și tovarășului inspector Gheorghe Nedelea care mi-au facilitat deplasarea) mi s-a părut că totul intrase în normal de multă vreme. În cea de a 7-a zi de la cutremur, acoperișul era în întregime refăcut, tencuiala interioarelor în curs de reparare, ca și sobele.

— Și toate acestea numai cu ajutorul elevilor și al cadrelor didactice, accentuează inginerul Anatoli Țariuc, director școlii. Este adevărat că ne-am procurat materialele necesare încă de simbătă dimineața. Am început, cum era firesc, cu degajarea și stringerea molozului. Apoi am ajutat la instalarea celor 150 de sinistrați în localurile căminelor și la depozitarea mobilei acestora. Toți sinistrații cazați de noi iau masa la cantina școlii. De asemenea, în grija noastră este și curățirea străzilor Mărășești și Nicolae Bălcescu. În sălile de clasă neafectate, am asigurat condiții adecvate pentru continuarea învățăturii elevilor de la Școala generală nr. 1 din localitate. După reînceperea cursurilor, marți, lucrările de reamenajare se realizează cu echipe formate din elevi care sint în perioada de practică și din cei care sint liberi (se învață ca și înainte, în două schimburi).

P. S. Începînd din această săptămîină Liceul nr. 6 din Ploiești și-a reluat activitatea didactică în localul propriu.

VALERIA BACTU

PERMANENȚE ALE FIINȚEI NOASTRE NAȚIONALE

„Vrem să subliniem că întărirea independenței și suveranității fiecărei națiuni constituie o condiție pentru a învinge orice greutăți și a asigura dezvoltarea continuă, pentru a înlătura orice urmări negative datorate climei sau unei catastrofe.“

NICOLAE CEAUȘESCU

Cucerirea independenței de stat a României

„Rezultat al luptei eroice a armatei române împotriva imperiului otoman, al voinței ferme de libertate și neahtare a poporului nostru, care și-a dovedit încă o dată marea capacitate de luptă — dobândirea independenței naționale — a dat un nou și puternic impuls dezvoltării economice și sociale a țării, a exercitat o profundă înfrigurare asupra întregii evoluții istorice a României pe drumul progresului social, a permis afirmarea tot mai viguroasă a poporului nostru ca națiune de sine stătătoare“, arată Programul P.C.R.

Istoria confirmă că viața oricărei națiuni este strâns legată de capacitatea ei proprie de afirmare. Cu atât mai mult cu cât epoca modernă, denumită și epoca afirmării statelor naționale independente, a demonstrat că viitorul aparține energiilor descătușate ale acestora în stare să pună capăt asupririi străine, tiraniei, despotismului. Sensul istoric al celebrei declarații de la 9 mai 1877: „Sintem independenți, sintem națiune de sine stătătoare...“ a lui M. Kogălniceanu, poate fi sesizat numai raportat la aprecierea pe care acesta o făcea în ziua de 11 ianuarie 1878 în Nota adresată reprezentantului Impe-

riului țarist la București. „Știți, domnule Agent, că România a declarat război Imperiului otoman din pricina păsurilor directe și personale pe care le avea împotriva Sublimei Porți. Știți de asemenea, că această declarație de război a fost făcută în afara și împotriva guvernului imperial...“

La 4 februarie 1878 Mihail Kogălniceanu, consecvent principiilor fundamentale ale tradiționalei diplomații românești, se adresa Ministerului de Externe al Imperiului otoman ca, în vederea apropiatei păci să ia cunoștință de „...doriința României de a vedea restabilindu-se între ea și Imperiul otoman legături de prietenie trainică“. Rațiunea istorică a acestui demers provenea din credința fermă a șefului diplomației române în mersul ireversibil spre afirmare al națiunii noastre libere și independente și în ceea ce s-a evidențiat întotdeauna și anume că cea mai bună armă pentru păstrarea independenței statelor naționale este pacea. De aceea se impunea ca echivocurile anterioare din care nășteau și se hrăneau suspiciuni și necazuri reciproce să fie înlăturate, precum și rezolvarea gravelor probleme ridicate de conflic-

tul armat printr-o hotărâre care s-ar rezuma la formula: Recunoașterea independenței absolute a României.

Mihail Kogălniceanu s-a adresat la 16 martie 1878 printr-o amplă notă diplomatică reprezentantului României la Viena: „...în legătură cu admiterea României la un eventual congres...“ Capitulațiile au asigurat Principatelor române o suveranitate efectivă recunoscându-le dreptul de pace și de război și de a încheia tratate.

„România a participat la războiul din 1877—1878 în modul cel mai activ și mai onorabil; ea a adus servicii de seamă acțiunii militare dusă în comun — arata M. Kogălniceanu. În tot timpul cit s-au purtat lupte, România a avut

în chip notoriu și oficial rolul unui stat aliat și nu a precupețit nimic pentru a-și îndeplini cu lealitate acest rol“.

Au trecut o sută de ani. În acest secol poporul român a trebuit să se convingă și să demonstreze și altor comunități naționale că istoria se scrie cu forța creației sale, materiale și spirituale și prin lupta plină de abnegație și sacrificii a fiilor săi împotriva asupririi străine și a nedreptății sociale, pentru libertate, independență și suveranitate națională, pentru progres, pace și socialism.

Dr. LIVIU ȘTEFĂNESCU
Muzeul de istorie
a Republicii Socialiste România

Împletind sentimentul istoriei cu simțul acut al prezentului

Aniversarea unui secol de existență independentă a statului român modern emoționează și entuziasmează sufletele tinere. Le face să vibreze de bucurie și mândrie. În zarea amintirilor istoriei apar elevilor atîția eroi ai stindardului românesc, atîtea jertfe semănate pe lungul drum spre biruință, atîția cărturari, istorici și poeți. Apare o întreagă istorie, o întreagă epopee românească. Centenarul independenței reprezintă, pentru tinerele generații, un legitim act de cinstire a faptelor de glorie și a memoriei tuturor acelor care, cu prețul sacrificiului suprem, au contribuit la incununarea cu laurii victoriei a luptei de veacuri a poporului nostru. În școala aniversarea readuce în actualitate, în numele aceleiași cauze drepte — independența și suveranitatea națională, punînd în lumină, cu sinceritatea și exactitatea adevărului obiectiv, cit de scumpe i-au fost întotdeauna neamului românesc neahtarea și libertatea, prețul cuceririi lor, imensitatea bucuriei și a entuziasmului generate de împlinire, datorită apărării și păstrării libertății.

Evocarea acestei permanențe a istoriei și spiritualității românești — voința de neahtare a poporului — sporește forța demnității și încrederii în noi. Emoția jubileului înglobează recunoștință, tradusă însă prin angajamentul intim de a nu-i dezminți pe înaintași, de a nu-i trăda, de a trudi cu rîvnă sporită. Îndatorirea noastră, profesori de științe sociale, umaniste, estetice, sau diriginți, este de a face din lecția mereu vie a luptei pentru independență o problemă de inimă și conștiință, în stare să aprindă voința elevilor și să le încălzească neîncetat idealul de mai bine. A-i deschide înăuntrul ochii asupra orizonturilor vaste ale trecutului, a-i aprinde pasiunea comparațiilor între secole, a-l face să vadă curbele ample, înscrise în timp de momentele de răscruce în înaintarea pe drumul progresului social — iată ce putem realiza, în orele de curs și în cadrul activităților din afara clasei și extrașcolare, pentru a sădi simțul istoriei în conștiința tineretului.

Sărbătorirea centenarului independenței României este pentru noi, educatorii generațiilor constructoare a civilizației socialiste și comuniste pe ținuturile Daciei Felix, un fericit prilej de adîncire și actualizare, atît a cunoașterii măreției unui eveniment istoric epocal, cit și a faptelor istorice care l-au anticipat și pregătit, ca și a consecințelor lui în ridicarea patriei. De aceea, excursiile documentare, seriile literare, dezbaterile tematice și alte acțiuni politico-educative și cultural-artistice pe care le organizăm la școala noastră sub emblema centenarului — ca pretutindeni în țară — își propun, cu prioritate, înțelegerea afectivă a

evenimentelor; în scopul de a face ca sentimentul istoriei — la fel cu realitatea prezentului — să-i unească pe tineri, să le clarifice mai bine sensul țelului comun, prin cea mai vie reînnoire a virtuților naționale.

În toate manifestările prilejuite de anul jubiliar 1977, noi împletim cultul trecutului glorios cu simțul acut al prezentului, invocăm istoria pentru a-i înaripa pe elevi în efortul zilei de azi. Preamărim pe marii înaintași pentru a-i determina pe tineri să aspire la mai mult, să muncească pentru strălucire mai vie a țării. Cuvintele lui Mihail Kogălniceanu, rostite în Adunarea deputaților, la 9 mai 1877, „sintem independenți, sintem națiune de sine stătătoare“, aprecierea memorabilă făcută de Eminescu, cum că independența este „suma vieții noastre istorice“, sublinierea din Programul partidului că „dobîndirea independenței naționale a dat un nou și puternic impuls dezvoltării economice și sociale a țării“, formează, în această perspectivă, necesare teme de meditație pentru elevi.

Firește, nu e nevoie de pledoarii suplimentare pentru a-i convinge pe elevi despre caracterul dîrz și perseverent al poporului român. El e atît de elocvent probat în istorie și este ilustrat cu prisosință de traiectoria spectaculoasă înscrise în ultimele decenii pe orbita socialismului. Ceea ce aniversarea independenței ocazională în munca noastră educativă este revitalizarea pilduitoare a adevărului că poporul român croiește noul destin al patriei după măsura celor mai înaintate idei ale veacului, fiind înzestrat cu un ascuțit simț de observație și un puternic bun simț nativ, conștient de forțele și resursele sale și animat de străveche și nealterată pasiune pentru neahtare.

Din punct de vedere metodologic, nu e cazul să rezumăm totul la mijloace externe pentru întuire, ci și la unele interne. Fapte ale trecutului, emoții vii, palpabile, care au impresionat cîndva conștiința individuală sau colectivă, evenimente capitale din viața neamului, nu pot fi întuite doar prin tablouri, hărți, planșe ori pe baza altor asemenea mijloace, ci prin trăirea lor pe baza istorisirii plastice, colorate, vii, puternice, prin vibrația lor, care readuce la viață personalități, evenimente și chiar epoci, în coloritul propriu.

Centenarul independenței ne dă prilejul, așadar, să cultivăm la tineri tradiția sănătoasă, gîndirea curată, strălucirea patriotică nepătată, spiritul virtuților străbune, dragostea de muncă, dorința de mai bine. În aceasta rezaie sensul superior al sentimentului istoriei al contemporanilor, esența patriotismului socialist, care ridică întregul popor la marea cîntare socială a prezentului.

Prof. VALERIU NESTIAN
Liceul nr. 5 din Iași

DIN BATALIA DE LA PLEVNA

Lupta de la Giamia Cadiului din Plevna (20 Iulie).

Invățători prezenți în răscoala din 1907

În județul Teleorman, învățătorii și-au adus o contribuție deosebită în organizarea și conducerea răscoalei din 1907, situându-se în fruntea luptei țărănilor pentru pământ, libertate și o viață mai bună. Documentele de arhivă demonstrează că n-a existat comună în acest județ unde învățătorii să nu fi jucat rolul principal în organizarea și conducerea răscoalei.

O susținută activitate propagandistică, de ridicare a țăranilor împotriva moșierilor și arendașilor a desfășurat învățătorul Alexandru Stroescu de la școala din Orbeasca de Jos. Din dorința vie de a lumina și trezi conștiința sătenilor asupra propriilor lor interese, învățătorul Alexandru Stroescu ducea în rîndul sătenilor din comună o acțiune a cărei semnificație, revizorul școlar al județului Teleorman o definea ca fiind „periculoasă pentru ordinea socială”. În toamna anului 1906, Alexandru Stroescu a fost inițiatorul de masă a revoltei din satul Orbeasca îndreptată împotriva arendașului. Autoritățile au luat măsuri, dar aceste măsuri nu l-au intimidat pe îndrăgîțul învățător. La 11 februarie 1907, Alexandru Stroescu convoacă pe propria răspundere sătenii din Orbeasca de Jos la o adunare în localul școlii. Cu această ocazie el explică țăranilor cauzele situației materiale grele în care se zbateau înfierînd pe jefuitorii satelor. În zilele următoare, el s-a deplasat în comunele vecine pentru a propaga și în mijlocul altor săteni ideea unei lupte comune și active împotriva exploatatorilor.

Revizorul școlar al județului Teleorman informa Ministerul Instrucției Publice despre acțiunile unor învățători sub formă de „instigațiuni printre locuitorii” contra arendașilor și contra autorităților comunale.

La rîndul său, prefectul de Teleorman raporta Ministerului de Interne că învățătorul Alexandru Stroescu „distragîndu-se de la misiunea sa, face atît în localitate cît și în comunele vecine propagandă printre locuitorii pentru a se răzvrăti contra arendașilor”, cerînd totodată luarea măsurilor contra învățătorului din Orbeasca de Jos, „care se dedă la acte ce tulbură ordinea publică”.

Din documentele de arhivă rezultă că Alexandru Stroescu a avut legături cu Vasile Kogălniceanu, Alexandru Vălescu, Ion Florescu și Grigore Băleanu, conducători ai luptei țăranilor pe care îi invită să vină la Orbeasca la o întrunire a țăranilor. Între Alexandru Stroescu și Vasile Kogălniceanu au existat legături directe. Dovadă faptul că la percheziția ce i s-a făcut, autoritățile au găsit broșura lui Vasile Kogălniceanu intitulată: „Către săteni” cît și o carte de vizită din partea acestuia.

A existat și un schimb de corespondență între Alexandru Stroescu și Ion Florescu din Cartojani, județul Vlașca, încasator la „Gazeta țăranilor” și agent de propagandă a lui Vasile Kogălniceanu. După răscoală, învățătorul

Alexandru Stroescu a fost suspendat din învățămînt, arestat și dat în judecată, „fiind găsit vinovat că a îndemnat pe săteni la răscoală”.

În seara zilei de 9 martie 1907, învățătorul Oprea Oancea, de la Școala nr. 1 din Roșiori de Vede pornește prin satele Bivolîța, Antonești, Cetaea, îndemnînd pe țăranii să nu răspundă la ordinele de concentrare. A doua zi au fost distruse conacele și hamba-rele arendașilor Teodor și Nicolache Nicolae ce țineau în arendă moșiile satelor amintite. Tînărul învățător din Roșiori în vîrstă de numai 22 de ani era însoțit de Stan Achim din Antonești care suna din trompetă adunarea, de Marin Nițu Mocanu și Nicolae Stoica din Bivolîța care purtau steaguri tricolore. Este arestat împreună cu un grup de săteni, bătut în mod barbar, iar după cîteva zile de suferință, moare. Învățătorul Stan Crudu din Băbăița, adresîndu-se țăranilor le-a spus: „Sînt țăran ca și voi, din părinți ce-au murit cu gura în pămînt, muncind”. Ion Iliescu, învățător în comuna Poroschia, a fost arestat, bătut și purtat cu lanțuri la mîini și la picioare.

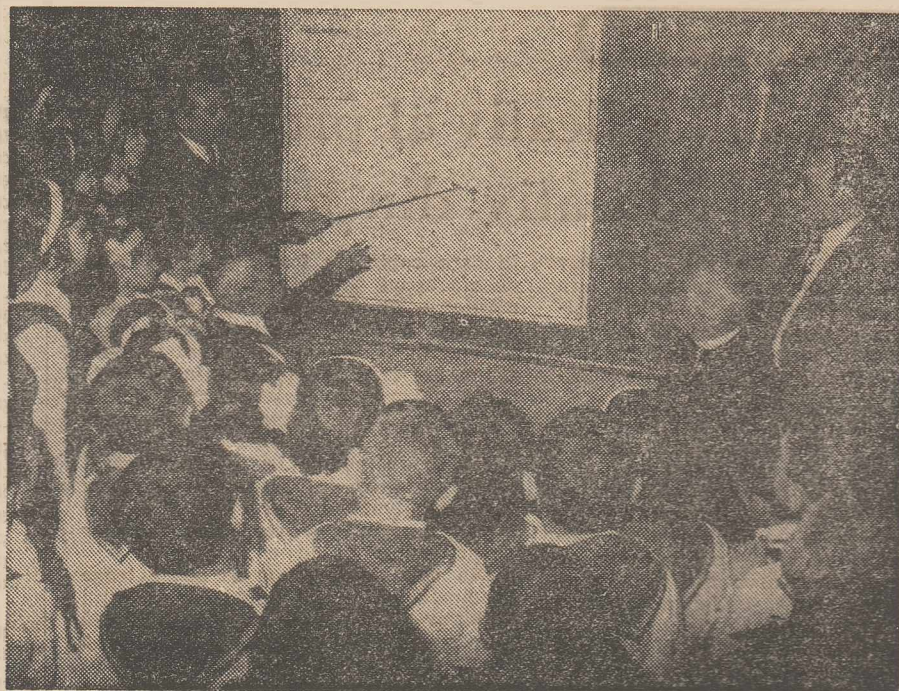
Printre cei 42 de învățători, notați în actele Ministerului de Interne ca arestați pentru că au participat la răscoală, figura și învățătorul Mindroceanu de la Țigănești, la care autoritățile de represivitate au găsit articolul scris de Nicolae Iorga: „Dumnezeu să-i ierte” publicat în „Neamul Românesc” cît și poezia lui George Coșbuc „Noi vrem pămînt”, ce le difuzase printre săteni.

La Mirzănești, ancheta autorităților militare a dovedit că Dumitru Popescu, învățător suplinitor, avusese rolul principal în răzvrătirea acestui cătun. Nicolae Florea Birleanu și Constantin Tănase, capi ai răscoalei din Mirzănești au declarat la proces că, la indemnul acestui învățător, au plecat călare pentru a-i chema pe săteni să meargă împreună la răscoală.

La 10 martie 1907 locuitorii din satul Pielea ascultau pe învățătorul Nicolae Tănăsescu care le citea un articol al lui Vasile Kogălniceanu din revista „Sezătoarea sateanului”. Fiind de față, sateanul Niță Mihăilă din Purani, întorcîndu-se acasă și-a îndemnat consătenii să vină în comuna vecină să le citească învățătorul „acea carte, care a apărut spre binele lor”. La Dulceanca, un rol activ l-a avut învățătorul I. Bărbulescu, care îi sfătuia pe țăranii să se înarmeze și să treacă la răscoală că „acum e momentul”.

Iată numai cîteva mărturii păstrate în arhivă și care vorbesc, la distanță de șapte decenii, despre rolul activ pe care l-au jucat învățătorii din acest străvechi județ dunărean, în organizarea și conducerea celei mai mari răscoale țărănești din istoria poporului român.

Prof. ION MORARU,
Școala generală Poroschia,
județul Teleorman

Participanți la răscoala din 1907 vorbind elevilor din comuna Poroschia, județul Teleorman despre evenimentele din acea vreme.

Cultul valorilor străbune

Un rol important în educarea patriotică a elevilor în cadrul orelor de istorie revin elementelor de istorie locală deoarece îl pun pe elev în contact nemijlocit cu izvorul cunoștințelor, îl conduc de la apropiat la depărtat, orientîndu-l în problemele vieții economice social-politice și culturale, trecute și contemporane.

În vederea strîngerii materialului de istorie locală am făcut cercetări amănunțite timp de doi ani, timp în care am consultat studii de sinteză istorică și studii speciale, precum și diferite izvoare, reușind, totodată, să întocmesc și o monografie a satului. În felul acesta, am putut strînge material pentru fiecare epocă istorică.

Un ajutor prețios l-am avut din partea elevilor cuprinși în cadrul cercului de istorie din școală, cu ajutorul cărora am reușit să colectez o serie de obiecte arheologice și numismatice de certă valoare națională, obiecte care actualmente sînt expuse în cadrul colțului muzeistic al școlii.

Folosirea materialului de istorie locală în cadrul lecțiilor de istorie mi-a ajutat foarte mult în fixarea temeinică a lecțiilor predate. Prezentarea acestuia a dat posibilitatea elevilor să reconstituie mai ușor viața strămoșilor legată de locurile natale, apoi, prin analogie, să le extindă și la celelalte regiuni, dezvoltînd în același timp un sentiment de prețuire pentru bunurile materiale și spirituale create de înaintașii lor, ajutînd în felul acesta la educarea elevilor în spiritul dragostei și respectului pentru muncă.

Totodată, prin diferite ilustrări sau descrieri, am căutat să le prezint înfățișarea din trecut a localității, punîndu-i apoi pe elevi să compare trecutul cu realizările vertiginoase de astăzi, conducîndu-i în felul acesta spre înțelegerea dialectică a fenomenelor din societatea omenească, sesizînd permanent mersul ascendent — progresul.

Desigur, varietatea elementelor de istorie locală implică alegerea metodelor și procedurilor pentru folosirea acestora în funcție de natura lor, de scopul concret urmărit și după particularitățile de vîrstă și nivelul de dezvoltare intelectual al elevilor. Dar, cert este că fiecare colț al patriei noastre oferă un material bogat de istorie locală și nici un profesor nu poate invoca motivul că n-ar exista sau nu-l cunoaște. Este o datorie a fiecărui profesor de istorie de a-i apropia pe elevi de locurile istorice ale patriei noastre pentru a le trezi sentimente și energie creatoare în scopul făuririi istoriei noastre contemporane.

Prof. STELIAN GHICEANU
Școala generală din Potelu,
comuna Ianca, jud. Olt

La propunerea comitetului comunal de partid Sulița și în comuna noastră, în urmă cu doi ani, a luat ființă o colecție muzeală cu o secție de istorie, ca apoi să se mai adauge altele: de științe naturale, etnografie-folclor și artă-literatură. Cele 1826 de obiecte sînt expuse într-un local cu patru camere.

Elevii școlii noastre s-au dovedit foarte receptivi atunci cînd li s-a adresat chemarea de a îmbogăți colecția muzeală a comunei Sulița. Cu ajutorul lor s-a mărit fondul numismatic, s-au adunat obiecte, cărți și acte cu valoare documentară, s-au identificat pe raza comunei Sulița, trei vechi așezări omenești dispărute (din neolitic, din epoca migrațiilor și din feudalism).

În cele ce urmează, mă voi referi la folosirea eficientă a exponatelor colecției muzeale de către elevii școlii noastre. În predarea lecției de istorie, la clasa a IV-a, „Cum trăiau oamenii în trecutul cel mai îndepărtat”, elevii au avut posibilitatea să vadă unelte și arme din epoca neolitică, precum și fragmente și vase de lut, putînd să-și facă în felul acesta o imagine mai vie despre felul de viață al înaintașilor noștri.

Mai pot vedea documente despre familia Movileștilor, prinsă de turci în urma bătăliei de la Dracșani, din seara zilei de 23 august 1618; se pot documenta pe larg despre această bătălie citind surse din: Miron Costin, Nicolae Iorga, V. A. Urechia ș.a.

Exemplele ar putea continua apoi prin folosirea ca material didactic a unor acte, obiecte, fotografii, legate de împroprietăririle din 1864, 1921 și 1945, de răscoala țăranilor din 1907, de primul și al doilea război mondial etc. Desigur, această activitate înseamnă dezvoltarea la elevi a dragostei față de locurile natale, față de lupta locuitorilor de pe aceste meleaguri contra exploatatorilor și asupritorilor țării, pentru o viață mai bună de care au ei parte în prezent.

Dacă la cele de mai sus mai adăugăm și faptul că în cadrul orelor de dirigenție, sau în acțiunile pionierești s-au organizat vizite colective de către școlile vecine, se poate afirma cu toată certitudinea că în procesul instructiv-educativ colecția noastră muzeală reprezintă un sprijin prețios al școlii. Este în același timp un act de patriotism, pentru că elevii își cunosc mai bine, sub diverse aspecte, locurile natale.

Inv. ȘTEFAN CIUBOTARU
Școala generală din Sulița,
județul Botoșani

Prezenți la lecții!

(Urmare din pag. 3)

leja, reparate de întreprinderea de gospodărie locală orășenească, Școala generală nr. 5, de către Fabrica de ulei, micul agricol, de către întreprinderea Ministerului Industriei Alimentare. La liceul real-umanist nr. 1 echipe de muncitori de la Trustul de construcții industriale București (cu șantier la Roșiori de Vede) au demolat pereții cu pericol de prăbușire, au consolidat pe cei fisurați, au reparat acoperișul și instalația de apă.

În orașul Zimnicea, am vizitat Școala generală nr. 2, ale cărei corpuri de clădiri (nou construite) nu au fost afectate de cutremur. Ele adăpostesc, prin urmare, elevi ai Școlii generale nr. 1 distrusă în întregime) și preșcolari de la Grădinița nr. 1.

Liceul real-umanist din Zimnicea a avut de suferit de pe urma prăbușirii unei clădiri — anexă, în care se aflau, între altele, sala de sport, biblioteca (cu 5 000 volume, din care au fost recuperate 20 000) și spălătoria. Bine organizați în echipe, elevii au efectuat întreaga muncă de recuperare a bibliotecii, de sortare a cărților, iar în atelierele școlare ale liceului au și început reparatiile la rafturi.

În laboratoare și cabinete, în săli de clasă se învață normal, se dau teze, se pregătesc olimpiade. Atelierele școlare execută mai departe comenzi pentru școlile din județ (mobilier pentru laboratoarele de chimie, la Liceul real-umanist) sau pentru întreprinderi (sisteme de frinare pentru întreprinderea de vagoane, la Școala generală nr. 2). Suplimentar, efectuează unele reparații la mobilierul și materialul didactic recuperat. Elevele, în ateliere de croitorie, au sporit producția preluînd noi comenzi de cearceafuri, perne și halate pentru Spitalul orășenesc, precum și scutece pentru copiii, care se vor naște odată cu orașul.

În grădina Școlii generale nr. 2, am văzut lucrînd elevii fostei Școlii generale nr. 1. Pămîntul se cere semănat. Pămîntul Zimnicei va da mai departe roade. Pentru toți fiii săi. Va fi un nou oraș. Va fi o nouă viață. Elevii școlilor avariate, care învață nestîmjenit după un program normal, în sălile altor școli prietene, nu le vor uita căldura. Lumina cărții, dobîndită în ele. O vor duce cu ei, ca pe un neprețuit bun recuperat, în școlile noi, moderne, ce se vor construi. În care se vor întoarce.

PREȘCOLARII

Caracterul aplicativ al procesului instructiv-educativ din grădiniță

Accentuarea caracterului aplicativ al procesului instructiv-educativ din grădiniță se înscrie pe linia reconsiderării și modernizării învățămîntului preșcolar din perspectiva înnoirilor social-umane proprii societății noastre.

Activitatea practică a copilului trebuie analizată nu numai sub aspectul a ce face copilul (conținutul activității), cum face (secvențele operaționale și reprezentările implicate), dar și sub aspectul înțelegerii de către copil a faptului că el muncește pentru oameni, pentru a le oferi ceva util și frumos. Nu este suficient să-i oferim copilului un sistem de noțiuni de operații și modele de acțiune care să-l facă apt de a produce obiecte utile semenilor săi, ci este necesar să transmitem toate aceste cunoștințe încercându-le de sensurile nobile ale dragostei de muncă și de oameni.

Exigențele accentuării caracterului aplicativ al procesului instructiv-educativ din grădinițe au ca finalitate asigurarea, încă din prima etapă de învățămînt, a orientării spre muncă, spre exprimarea obiectivă a posibilităților intelectuale și motrice ale copilului. Acest țel este atins în grădiniță prin organizarea întregii activități de așa manieră, încît activitățile practice să nu apară ca fiind izolate de celelalte tipuri de activități, ci să fie strîns corelate cu toate acestea, căpătînd o semnificație majoră prin însăși subordonarea sau supraordonarea lor la alte activități.

După relevarea aspectelor educative ale activităților practice din grădiniță, să urmărim cîteva exemple care reflectă modul în care activitățile practice se răsfrîng asupra celorlalte activități facilitîndu-le și sporindu-le eficiența.

Activitatea nemijlocită cu unelte (de țimplărie, croitorie, grădinarie) pune în evidență anumite însușiri funcționale (mod de construcție, procedee de mînuire, acțiune asupra diverselor materiale) — însușiri a căror cunoaștere facilitează fixarea celorlalte însușiri ale obiectelor (formă, mărime, greutate). Prin compararea a două grupe mari, s-a constatat că, la grupa la care observarea uneltelor de tipuri diferite a fost urmată de lucrul efectiv cu aceste unelte, reprezentările sînt mult mai bogate și mai clare decît la copiii cărora nu li s-au creat condiții de muncă efectivă. Numărul copiilor din prima grupă care au reprezentat în desen elemente semnificative ca: dinții ferăstrăului, virful ascuțit al cuiului, striurile pilei, gradațiile metrului — a fost net superior față de numărul copiilor din a doua grupă care au surprins astfel de elemente în desen. Confruntarea nemijlocită cu uneltele și cu proprietățile ei în procesul de transformare a materialului (lemn, carton, pînză de diferite grosimi) au creat la copiii din prima grupă un grad mai mare de participare afectivă și intelectuală, fapt ce s-a concretizat în ușurința cu care acești copii au inclus în vocabularul activ termenii rămași nefolosiți de către ceilalți (a croi, a lua măsuri, a face tipar etc.).

În cadrul unor jocuri de creație — „De-a bucătarul“, „De-a cofetarul“ —

Un pedagog și gazetar
Prof. EMILIA MĂNAC

Slujitor credincios al școlii și presei, prof. Emilia Mănac a condus, timp de aproape două decenii, activitatea revistei „Gazeta învățămîntului“, în redacția căreia a venit, din școală, să lucreze încă de la înființarea ei, în anul 1949. Ca dascăl și lucrător la această publicație de învățămînt, prof. Emilia Mănac a desfășurat o amplă activitate în serviciul dezvoltării și perfecționării școlii românești, transformării acesteia într-un bun al maselor largi, într-un factor esențial de educație și pregătire a constructorilor societății socialiste.

Bun coleg, harnic și neobosit, Emilia Mănac a fost, pentru colectivul de redactori ai „Gazetei învățămîntului“, un exemplu de dăruire și pasiune în muncă, de responsabilitate comunistă în îndeplinirea sarcinilor profesionale și obștești.

în care copiii au fost puși în situația de a prepara singuri amestecuri de alimente — au fost relevate aspecte calitative noi ale unor alimente, aspecte care prin simplă observare nu puteau fi puse în evidență. (Solubilitatea zahărului, variația consistenței amestecului de apă cu făină, deosebirea de consistență dintre diferite fructe etc.). Activitățile de modelaj și desen ridică și ele în fața copilului probleme prin a căror rezolvare copilul ajunge la cristalizarea și îmbogățirea cunoștințelor despre anumite obiecte.

Din cele de mai sus se poate trage concluzia că sublinierea caracterului aplicativ al activităților din grădiniță este posibilă numai prin asigurarea continuității dintre practic și teoretic, printr-o mai strînsă corelare între desfășurarea concretă a activității manuale și utilizarea produsului confecționat. Efectul educativ al activităților practice rezultă din perceperea nemijlocită și înțelegerea de către copil a utilității obiectului produs și a aprecierii sociale de care se bucură el. Motivația pentru muncă se educă numai în condițiile înțelegerii semnificației activității desfășurate. De aceea, modul concret în care învățarea se leagă de viață în grădiniță trebuie să fie acela al integrării armonioase a activităților practice în cadrul preocupărilor de zi cu zi ale copiilor.

MARIETA STĂNESCU,
directoarea Grădiniței „C.I.L. Pipera“
din București

CLASELE I-IV

Individualizare înseamnă: elevul — subiect al propriei formări

Participarea activă a tuturor cadrelor didactice la îndeplinirea sarcinilor stabilite de partid privind asigurarea progresului școlar și lichidarea repetenției se concretizează în capacitatea lor de a găsi cele mai perfecționate căi și metode pentru a rezolva problemele complexe pe care le ridică formarea în spirit comunist a fiecărui copil; de asemenea, prin hotărîrea de a munci cu dăruire și înalt spirit de răspundere.

Printre căile cele mai eficiente de asigurare a progresului școlar și lichidarea repetenției se numără și diferențierea și tratarea individualizată a elevilor. Pentru a clarifica și mai mult colegilor noștri unele aspecte legate de această problemă, ne-am adresat prof. univ. dr. VASILE BUNESCU, rector al I.C.P.P.D.-București, care ne-a spus: — Apreciez că, într-adevăr pe prim plan, se situează activitatea independentă și diferențiată pe care învățătorii o desfășoară cu elevii atît în clasă cît și prin teme date pentru acasă, prin întregul sistem de muncă școlară. La pregătirea temeinică a învățătorilor pentru această activitate diferențiată cu elevii este necesar să existe concepția că procesul de învățare se constituie ca o cooperare între învățător și elevi și nu ca o simplă predare a cunoștințelor și o asimilare a celor predate, de către elevi. Cooperarea învățător-elevi se manifestă încă din primele momente ale lecției cînd ne adresăm colectivului clasei „Astăzi vom învăța împreună despre...“ și continuă în toate etapele prin tactul și pregătirea pedagogică de care dăm dovadă.

Pentru realizarea individualizării în procesul de învățămînt este bine ca învățătorul să-și gîndească lecția, dimiinuind ponderea activităților expositive și extinzînd utilizarea metodelor moderne, active care dezvoltă gîndirea, capacitatea de investigare a elevilor. Aceste metode presupun participarea concretă a elevilor la dobîndirea cunoștințelor, munca lor independentă, deprinderea de a învăța sistematic, de a aplica în practică cele însușite. Este, de altfel, și una dintre măsurile pentru perfecționarea conținutului metodelor

Întrebările preșcolarelor

Este cunoscută întrebarea atît de des pusă de preșcolari și apoi de școlarii mici: de ce? Pentru ei, universul în care își desfășoară viața sau activitatea este un nesecat izvor de întrebări, care așteaptă deslușiri, răspunsuri. În cadrul orelor de dezvoltarea vorbirii, cunoașterea mediului înconjurător și activități libere, mă folosesc deseori de acest „de ce?“ reușind să-i determin să-și pună întrebări, dar să și gîndească răspunsurile proprii, care vor fi confruntate.

Stîrnirea curiozității, a imaginației, a gîndirii, stimularea setei de cunoaștere — trebuie, la această vîrstă, să fie înțelese și pe deplin aprobate. Dacă va fi apostrofat sau nu i se va răspunde, nimic — pentru un copil — nu va mai suscita interes și totul va fi așa cum e pentru că nimeni nu poate explica, măcar pe înțelesul lui, tainele universului ce-l înconjoară.

Cunoscînd faptul că nu numai preșcolarii, ci și elevii clasei I pot fi atrași foarte ușor în activități pe baza „jocului“, m-am folosit cu mult succes de acest mijloc. Am construit o cutie pe care era scris „De ce?“. Elevului care introduce un bilețel cu o întrebare cutia îi răspunde — în aceeași oră sau în ora următoare — prin concursul tuturor celorlalți copii.

Experiența a fost foarte interesantă. Întrebările elevilor au demonstrat o arie întinsă a „necunoscutelor“ ce așteaptă să fie dezlegate. În primele zile, unii elevi au introdus în cutie simple hîrtiute (!) în tendința lor de a umple cutia.

Întrebările au fost scrise; deci, implicit, elevii au făcut și exerciții de scriere, consolidîndu-și astfel cunoștințele acumulate.

De ce răsare soarele? De ce nu cade soarele? De ce nu are soarele ochi? De ce se bat cocoșii? De ce își apără cloșca puii? De ce sînt copii? De ce

florile înfloresc? A fost nevoie să rezerv o oră specială pentru răspunsul la aceste „de ce-uri“ — răspunsuri așa cum le-am dorit, interesante, evidențiind modul de înțelegere a unor fenomene, sensibilitatea și imaginația copiilor. Unii dintre ei s-au străduit să răspundă „ca oamenii mari“, să fie înțeleși. Antrenîndu-i în găsirea răspunsurilor, am obținut mai mult poate decît un simplu răspuns, am reușit să-i deschid copilului porțile spre gîndire — o gîndire specifică vîrstei lui.

Răspunsurile date sînt elocvente: De ce răsare soarele? — Dacă nu răsare, omul nu poate trăi. — Să înflorescă florile. — Să fie cald. — Răsare că are raze. De ce nu cade soarele? — Dacă ar cădea, pe pămînt ar fi foc. De ce se bat cocoșii? Se bat pentru că nu se cunosc. — Se bat cînd sînt supărați. Se bat fiindcă nu judecă. De ce cloșca își apără puii? — Să nu-i mînînce vulpea. — Să nu-i omoare cineva. De ce sînt copii? — Să nu le fie urît la mame. — Ca să se joace. — Ca să învețe. — Ca să aducă primăvara și bucuria. De ce înfloresc florile? — Pentru că e primăvară. — Pentru că e soare. — Să aducă bucurie oamenilor. Să fie frumos. — Să nu fie pămîntul gol și urît.

Răspunsurile aceste cuprind frînturi de gîndire, sensibilitate și frumusețe, din ceea ce reprezintă universul pentru cei mai nevîrstnici membri ai unei colectivități școlare. Acest procedeu poate fi adoptat — excluzînd scrisul — și în grădinițe, de către educatoare.

Modul în care vom reuși să-i facem pe preșcolari, pe micii școlari să găsească „cheia“ tuturor răspunsurilor ne va ajuta mai tîrziu, și în conceperea orelor, la înțelegerea acestei aii de complexe ființe: „elevul“.

Inv. MARIA DORINA PAȘCA
Liceul real-umanist Iernut, jud. Mureș

ilor și la efectuarea lucrărilor practice. Aceasta se realizează concepd organizarea lecției cu aceleași sarcini pentru întreaga clasă, fără a demonstra „modelul“ la tablă și fără a ne transforma într-un transmițător de informații, ci fiind un bun organizator de informații, de modalități de învățare. De pildă, se poate da ca sarcină elevilor să privească niște ilustrații și să povestească în scris acțiunea din imagini. Unii elevi o vor interpreta într-un fel, alții într-altul. Apreciind originalitatea lor îi putem determina, în continuare, să creeze diferite acțiuni despre personaje, lucrurile sau fenomenele observate, dezvoltîndu-le astfel vocabularul și creativitatea. Fiecare elev va depune un efort necesar în dobîndirea cunoștințelor și deprinderilor și va deveni un subiect activ al propriei formări.

V. A.

Pregătirea sistematică pentru muncă

Formarea unitară a elevilor în vederea încadrării lor după absolvirea școlii într-o muncă social-utile ne determină pe noi, învățătorii, să acționăm permanent, continuînd activitatea educatoarelor, pentru a le asigura cunoștințe și deprinderi practice necesare realizării unor obiecte utile.

Între munca fiecărui elev și cea colectivă a clasei se realizează astfel o colaborare perfectă. În sarcinile pe care le dau țîn seama de aptitudinile fiecărui elev, pentru a le forma tuturor gustul și dragostea de muncă, spiritul de ordine și disciplină.

Urmărind să dezvolt capacitățile lor de a confecționa obiecte utile, am selecționat, conform programei școlare, ce avem de lucrat și i-am stimulat pe toți să participe la o gamă variată de lucrări, să descopere și să aplice știința în activitatea practică.

Eșalonat, începînd cu clasa I, elevii au realizat planșe cu decupașe necesare orelor de limba română, și-ruri de bile pentru înțelegerea numerației 1-20, lucrări agricole și de gospodărire a clasei. Învățîndu-i să-și iubească cărțile, să le îngrijească, le-am arătat și cum pot să le repare pe cele deteriorate. Am căutat să-i deprind și cu regulile de îngrijire corporală, de întreținere a uniformelor lor, de curățire a clasei.

În clasa a II-a, elevii au confecțio-

nat din panglică „metru“, din carton cadranul ceasornicului, abace etc. Pentru cunoștințe despre natură au modelat din plastilină animale studiate, scene din lecturile „Vulpea și pușorul“, „Ursul păcălit de vulpe“ ș.a. Consider că la fixarea cunoștințelor de geografie au contribuit și planșele realizate de ei cu formele de relief, cu ape stătătoare și curgătoare.

Elevii clasei a III-a au făcut plicuri în care au pus semințele plantelor cunoscute, planșe cu „întregul“ și „fracția“, corpuri geometrice. La orele de geografie au folosit șablonul cu harta municipiului Baia Mare și a județului Maramureș și albume realizate tot de ei. Cu clasa a IV-a am colecționat roci și pietre, am alcătuit albume pentru geografie și istorie, planșe cu planșe presate.

De asemenea, elevii au confecționat și alte obiecte utile pentru uz personal ca: servețele cu cusături, săculețe pentru lucru manual, cordeluțe, po-doabe pentru pomul de iarnă, apărători de cărți.

Muncind concret elevii au învățat să nu-și irosească timpul, să respecte munca și să o practice ori de cîte ori este necesar.

Inv. CORNELIA TERTAN
Școala generală nr. 1 din Baia Mare,
județul Maramureș

Realizând obiecte utile

Coordonatele pregătirii practice și educării patriotice, revoluționare, socialiste a preșcolărilor, elevilor și studenților sînt cuprinse în Programul de măsuri pentru aplicarea hotărîrilor Congresului al XI-lea al partidului și ale Congresului educației politice și al culturii socialiste, în domeniul muncii ideologice, politice și cultural-educative.

În transpunerea în viață a acestor măsuri o deosebită atenție am acordat-o asigurării, în cadrul activității tehnico-productive, la elevii claselor I—IV a cunoștințelor și deprinderilor practice. Realizînd obiecte utile, în desfășurarea celorlalte discipline cuprinse în planul de învățămînt al claselor I—IV, elevii și-au dezvoltat simțul de răspundere și de încredere în forțele lor.

De asemenea, lucrările de modelaj au constituit un prilej de inițiere în tehnica elementară a sculpturii, dar și un prilej de observare atentă a mediului înconjurător.

La traforaj, elevii au executat tăieri după diferite linii, unghiuri și decupaje ale figurilor geometrice, consolidîndu-și unele cunoștințe de geometrie.

Aplicînd în practică cunoștințele și deprinderile dobîndite la lucrări din hirtie și carton, elevii au recondiționat manualele școlare și cărțile din biblioteca școlii sau personale.

Lucrările agricole efectuate le-au completat cunoștințele dobîndite la „Cunoștințe despre natură” privind grădina, livada, păsările și animalele mici. Sera, grădina de legume și livada școlii le-au oferit posibilitatea să muncească efectiv.

Cunoscînd elevii, am căutat ca fiecare să-și poată manifesta creativitatea și să participe conștient și responsabil la pregătirea proprie, pentru muncă și viață. În discuțiile purtate cu familiile elevilor am recomandat ca și acasă ei să poată participa la efectuarea unor lucrări utile, corespunzătoare volumului lor de muncă fizică, care să conducă la menținerea permanentă a caracterului lor formativ pentru munca productivă.

Inv. emerit CORNEL MARINESCU
Școala de aplicații a Liceului pedagogic din Cîmpulung Mușcel, județul Argeș

Sistemul de referințe al elevilor

Comentariul la lecția „Oamenii și Luna” a început cu... sfîrșitul. Dar tocmai aceasta a fost poanta pedagogică pe care a găsit-o învățătoarea Elena Stănescu de la Liceul „Nicolae Bălcescu” din Medgidia, pentru a stîrni efervescența unei discuții cu copiii clasei a III-a A despre cutezanța și forța Omului. Și nu a procedat, pur și simplu, prin obligarea elevilor să detașeze ideile cuprinse în ghicitoare („Știu un uriaș în stare” etc.), ci prin determinarea lor să judece de ce aceasta a fost plasată la sfîrșitul bucății de citire. Evident, sarcina nu întînea obținerea de la niște copii a unor păreri de ordin metodic-didactic; ea a fost pretextul pentru a-i face să observe că drumul în lună nu este numai rezultatul curiozității științifice a omului — așa cum putea sugera bucata de citire. Potențialul inestimabil al minții omului, ascuțimea și puterea ei creatoare au

fost, în consecință, analizate cu rigozitate științifică, pentru ca, treptat, să se treacă la „minunile” pe care uriașa inteligență a omului le-a inspirat brațelor harnice din țara noastră, apoi la eroii de astăzi, la eroii de ieri, la jertfele pe care, adeseori, le cere împlinirea idealurilor celor mai scumpe ale poporului. Pregătită astfel psihologic, atenția clasei s-a deplasat fără efort, iar elevii s-au dovedit captivați de subiectul lecției următoare despre Domnul Tudor și pandurii săi porniți să pedepsească exemplar pe cei ce barau calea spre „binele norodului”.

Dar ceea ce a conferit succesul orei de curs a fost, consider, grija învățătoarei de a stimula contribuția personală a elevilor, făcîndu-i neconștient să-și pună în valoare cunoștințele acumulate din manualele școlare, din cărți, reviste, filme, emisiunile radio-T.V. Îndemnul „adu-ți aminte din fil-

Munca practică a viitorilor constructori

Cadrele didactice de specialitate din Grupul școlar de construcții, arhitectură și sistematizare din București: ingineri constructori, arhitecți și maștri-instructori, înțelegînd să se alinieze cu toată competența și forțele lor în munca de înfăptuire a politicii partidului în domeniul învățămîntului au organizat și îndrumă practica în producție a elevilor, orientînd-o pe două mari direcții: practica pe șantier și practica în atelier de proiectare. În concepția noastră, cele două aspecte ale practicii sînt de fapt convergente spre același țel: pregătirea pentru încadrarea imediată în muncă a viitorilor specialiști constructori pe care azi îi școlarizăm. De aceea, munca pe șantier este pregătire teoretică în clasele de curs și prin lecții organizate pe șantier, iar munca în atelier de proiectare este de fapt o continuare firească a proiectelor realizate pe planșetele din atelierul liceului, proiecte cu subiecte reale, luate din planurile de producție ale institutelor de proiectare, și care urmează a fi realizate.

Noi considerăm practica sub cele două aspecte ale ei ca o componentă a pregătirii profesionale a elevului, componentă menită să contribuie direct și nemijlocit la formarea acestuia nu numai ca bun

profesionist, ci și ca bun cetățean, un cetățean care învață să stimeze munca prin muncă.

În acest scop, am transferat practica din atelierul școlii pe șantier, pentru a o realiza alături de muncitori și împreună cu ei. Renunțînd, astfel, la condițiile, să le zicem de laborator, pe care le creăm mai mult sau mai puțin ideal în școală, noi punem pe elevi în condiții reale de muncă, îi trimitem direct la școala vieții pentru a învăța acolo cu cei mai buni și mai conștienți practicieni: muncitorii. Șantierul devine un laborator-școală. Executînd, în mod repetat, în perioadele compacte de muncă practică, anumite operațiuni, elevii își consolidează deprinderi ce le vor permite încadrarea în producție, fără perioade de aclimatizare.

Intrucit, în timpul școlarizării, primese o bună pregătire teoretică și de concepție, precum și una de execuție, absolvenții vor putea corespunde în egală măsură exigențelor învățămîntului universitar, cit și cerințelor variate ale producției, ca viitori muncitori calificați. Școala noastră îi pregătește pe elevi, concomitent, pentru mai multe meserii înrudite (zidar-betonist — mozaicar — faianțar sau zugrav — vopsitor — montator de mase plastice etc.), în așa fel încît, intrați în producție, să se poată adapta diverselor specialități. Efectuarea practicii în perioade comasate permite trecerea succesivă a elevilor prin toate aceste meserii.

Capabili, încă de pe băncile liceului, să practice într-un grad avansat meseriile amintite, elevii noștri au dovedit-o, îndrumați de profesorii de specialitate și de maștri-instructori, în aceste zile, participînd, cu diverse lucrări (refaceri la coșuri, acoperiș, ziduri interioare, tencuieli, zugrăvel etc.) la înălțarea urmărilor seismului din 4 martie, în localul propriei școli și în altele, ca: Centrul de perfecționare a cadrelor didactice, Centrul pentru perfecționarea personalului didactic din învățămîntul tehnic-profesional, Institutul de cercetare și proiectare pentru sistematizare, locuințe și gospodărie comunală.

În efectuarea acestor lucrări, elevii noștri au dovedit buna lor pregătire profesională, inițiativă și dăruire, animați fiind de dorința fierbinte de a se alătura cu priceperea și elanul lor tineresc bătăliei pentru reconstrucție a întregului popor.

Prof. arhitect RADU MIHAI PAPAIE
Liceul de construcții, arhitectură și sistematizare din București

mul”, „din ce-ai citit”, „din ce-ai învățat” ș.a., exprimat permanent (unii au venit cu texte adecvate din lecturile lor individuale, ceea ce denotă obișnuința apelului la ceea ce cunosc), a pus în mișcare masiv sistemul de referințe al elevilor. În aceste condiții, textul din carte a servit — așa spune — mai mult de suport (de altfel, trainic) pentru lansarea în discuție și pentru relațiile de „întărire pozitivă” pe care, cu deplin temei, le preferă educatoarea. Astfel, s-a constituit o mișcare de idei și de informație cu dublu sens: de la cele scrise în carte spre repertoriul de cunoștințe ale copiilor. Și invers.

Procedeu acesta de transfer servește admirabil formării mecanismelor „conduitei de tranziție” a elevilor, care le dau posibilitatea ca, într-o situație nouă, să identifice cu promptitudine faptele învățate sub o altă formă.

Adică exact ceea ce ne cere, la fiecare pas, viața.

S. P.

GIMNAZIUL ȘI LICEUL

Evitarea supraîncărcării elevilor în liceele din mediul rural

Liceul din comuna Scornicești înțează din anul 1969 și avem toate motivele să spunem că este un liceu tînar. În prezent avem un colectiv capabil să facă față sarcinilor care se impun școlii la ora actuală, pornind de la interpretarea în lumina conceptului educației permanente a fiecărui aspect al procesului de învățămînt. Colectivul nostru reușește cu bune rezultate să realizeze obiectivele majore care stau în fața școlii.

De cîțiva ani, se experimentează metode de predare-învățare și modalități de evaluare în lumina conceptului de educație permanentă. Problemele material-organizatorice ale școlii sînt, de asemenea, privite cu seriozitate și tot în lumina cerințelor educației permanente.

O altă problemă care rămîne mereu în atenția colectivului nostru este evitarea supraîncărcării elevilor. Această problemă a fost înscrisă pe ordinea de zi a consiliului profesoral cu temă, a consiliilor profesorale de analiză a muncii etc. Aceasta este o problemă de mare răspundere pentru toți factorii care concurează la desfășurarea unui proces instructiv-educativ de calitate la liceul din comuna Scornicești. Cu ocazia analizelor, s-a constatat existența a doi factori: obiectivi și subiectivi. Dacă asupra primului factor nu putem acționa așa cum trebuie, ne-am orientat atenția asupra factorului subiectiv care se leagă de elementul profesor, diriginte, familie etc. Sîntem conștienți că elevii noștri au nevoie de un volum de cunoștințe de bază, în scopul formării integrale a personalității lor. Cunoștințele se dobîndesc în cabinete și laboratoare, unde dispunem de o gamă largă de material didactic, fie din dotare, fie

din procurare prin sume mari de bani încasate de la cooperativa agricolă de producție, ca o contravaloare a muncii depuse de elevii noștri la prașitul și culesul porumbului. Dispunem chiar de sistemul televiziunii cu circuit închis. Avem un colectiv didactic foarte receptiv la noile metodologii și tehnologii didactice, colectiv care încearcă și cred că va reuși, să rezolve problema selecției cunoștințelor din programe și manuale, iar principalul criteriu să fie criteriul de selecționare a cunoștințelor cu valoare formativă, înlăturînd cunoștințele inutile, descriptive, acel balast care supraîncarcă pe elev. Să-i învățăm pe elevii noștri să gîndească logic, să corelăm cunoștințele, să formăm un tot unitar atît în cadrul obiectului și între obiecte. S-a trecut la sistemul orelor cuplate; activitatea în timpul orei se intensifică prin accentuarea metodei problematizării, care concurează la însușirea rapidă a cunoștințelor, fiind o metodă antrenantă, activă în exersarea gîndirii.

Se știe că rolul omului de la catedră este destul de însemnat. Conducerea școlii împreună cu conducerea comunei au analizat și probleme legate de asigurarea unor condiții optime de muncă și viață cadrelor didactice. Vom face tot ce ne stă în putință pentru acest lucru. De felul cum facem aceasta, asigurăm reușita acțiunilor din școală.

Învățătorii și profesorii noștri au asigurat condiții care să permită desfășurarea unui învățămînt modern. În prezent îi solicităm la munca de cercetare psiho-pedagogică. S-au obținut date legate de elev privit ca obiect și subiect în acest vast proces. Se încearcă găsirea unor metode legate de personalitatea elevilor, a elevului privit ca

personalitate aparte. Încă din clasele mici încercăm să le formăm elevilor un stil de muncă intelectuală independentă. Organizăm în școală muncă independentă sub îndrumarea cadrelor didactice. Avem posibilitatea să le cultivăm elevilor priceperii și deprinderi prin observare, documentare, experiențe și prin alte metode. Ei au la dispoziție laboratoarele, cabinetele și ajutorul calificat al oamenilor de la catedră.

Vrem ca tînarul, după absolvirea liceului, să capete asemenea cunoștințe care să-i dea posibilitatea ca, în cazul cînd nu își continuă studiile în învățămîntul superior, să se poată integra într-o activitate practică, utilă societății. Pentru evitarea supraîncărcării prin participarea elevilor la producție, am chibzuit, cred eu, destul de bine. Pregătirea tehnico-productivă și agricolă se realizează prin atelierul-școală unde elevii își formează deprinderi profesionale pe un fond științific, în cadrul unui sistem organizatoric care să pună în evidență interrelațiile umane, depășindu-se faza meșteșugărească îngustă de formare a deprinderilor practice, iar activitățile tehnico-productive corespund scopului propus. De pildă, atelierul de radio și televiziune, pe baza unei scheme propuse, a introdus televiziunea cu circuit închis în liceu.

Avem organizații de copii și tineret foarte receptive și pe linia formării dragostei și respectului față de munca fizică. Elevii liceului nostru sînt nelipșiți de pe ogoarele cooperativei agricole, fie la prașila porumbului, fie la recoltare. Conducerea cooperativei a retribuit școala cu aproape un milion de lei pentru plata elevilor și pentru procurarea de material didactic. Cooperativa agricolă de producție și liceul nostru au relații interinstituționale bine conturate; numai așa ne putem integra în dinamica vieții sociale.

Sînt școli, în județul nostru, care au rezultate bune în cultivarea tutunului și arpagicului. Probabil că solul permite abordarea unor asemenea culturi. Este cazul școlilor din sudul județului Olt. Generalizarea acestor acțiuni acolo unde solul e necorespunzător nu poate duce la obținerea unor rezultate bune. Nu trebuie să se generalizeze sarcina la toate școlile, neexistînd con-

diții favorabile. Solul comunei Scornicești nu favorizează asemenea culturi. S-au făcut încercări și rezultatele sînt nesatisfăcătoare datorită tipului de sol smolnîț de diferite grade de podzolizare. Fiind sol greu, compact, cu slabă capacitate de autoafînare, nu e propriu cultivării arpagicului. Munca aceasta — și mai ales zadarnică — ar duce la supraîncărcarea elevilor.

Cultura porumbului dă în schimb foarte bune rezultate pe ogoarele cooperativei. În acest an, media a fost la hectar de 20 000 kg știuleți. Spre cultura porumbului ne vom îndrepta și în viitor atenția. Diversificarea muncii este un mijloc de a pregăti elevii pentru diferite sectoare ale muncii agricole, atît pe ogoare cît și în sere. Sererele din Scornicești obțin și ele rezultate destul de bune. Sub îndrumarea profesorilor, elevii pot să-și valorifice în practică cunoștințele teoretice, să contribuie la dezvoltarea agriculturii noastre.

Elevii noștri dedică o parte din bugetul lor de timp acțiunilor cultural-educative și artistice. Și aici trebuie să avem grijă pentru a nu-i supraîncărcăm și să avem grijă pentru a-și petrece timpul liber în mod instructiv și plăcut. În viața localității noastre au pătruns rapid elementele de civilizație modernă. Comuna va fi în viitor oraș agro-industrial. Au început acțiunile de urbanizare, coordonarea mai eficientă a eforturilor de dotare și înzestrare, prefigurîndu-se profilul economic și social-cultural al viitorului oraș, centru de civilizație comunistă. Nenumărate sînt acțiunile cultural-artistice la nivel de clase, școală, cîmin cultural, județ etc. Căminul cultural din localitate a devenit un factor de spiritualitate, capabil să contribuie în mod substanțial la dezvoltarea noii fizionomii a omului.

Și în continuare, vom veghea la eficiența muncii de instruire și educare ca o activitate multilaterală menită să determine dezvoltarea personalității umane în tot ce are ea mai autentic și mai nobil, trăsătură a umanismului caracteristic societății contemporane.

Prof. ELENA BĂRBULESCU
directoarea Liceului din Scornicești, județul Olt

Rubrică din catalog devenită „prea îngustă“

Cunoaștem cu toții câte discuții suscită notarea la purtare a elevului, pentru că tot mai multe dileme creează întrebările: În condițiile noastre, cînd se poate spune despre un copil că are „o purtare bună“ sau „rea“? Pînă unde putem merge astăzi în separarea pregătirii școlare de atitudinea și comportamentul său față de studiu, muncă, interesele colectivității etc.?

În practica muncii școlare, au și început să se observe reconsiderări serioase ale termenului de „purtare a elevului“ atît în ceea ce privește conținutul său, devenit, se pare, prea îngust față de cele ce reclamă societatea actuală, spiritul vieții din cadrul ei, cît și în ceea ce privește mijloacele de înregistrare a progreselor realizate de elev pe acest tărîm și, mai ales, raportul dintre „purtarea“, comportamentul elevului și celelalte aspecte ale activității sale de pregătire școlară.

Nu avem desigur în vedere „ameliorările“ de genul celor din unele sisteme școlare capitaliste exprimate prin creșterea indulgenței față de libertinajul școlărilor. Dincolo de acestea sînt de semnalat și foarte multe orientări valoroase ale gândirii și practicii pedagogice de peste hotare. Astfel pedagogii polonezi, în urma studiului „comitetului experților“ asupra stării învățămîntului, au procedat la „lărgirea“ rubricii din catalog care adăpostea nota la purtare — prin adoptarea unui sistem mai descriptiv al comportamentului elevului. Între altele, se menționează faptul că în certificatele școlare, sînt nominalizate funcțiile sociale îndeplinite de elev în cadrul diverselor organizații, distincțiile și premiile obținute în cursul anului școlar, locul pe care s-a situat la olimpiade, pe discipline de învățămînt, la campionatele sportive, realizările în cadrul activităților din cercurile tehnice și alte asemenea „amănunte“ care concură la întregirea imaginii privind comportamentul și profilul moral al elevului, asupra pregătirii lui reale pentru viața în societate.

Ghana : Se înfăptuiește dreptul copiilor la lumina științei de carte

O imensă sală de clasă

Parte componentă a educației permanente, educația adulților*) este astăzi unul dintre domeniile cărora organizații învățămîntului de pretutindeni le acordă un interes mereu sporit. Depășind fazele clarificărilor de început („Asociația mondială a educației adulților“ a fost fondată în 1919) cu privire la finalitatea acestei activități, locul ei în cadrul educației permanente și strategiile pe care trebuie să le adopte, faza în care era considerată doar „un sector marginal al educației“, — pregătirea continuă a celor ce au trecut de vîrsta școlărității obișnuite a căpătat greutatea unei sarcini exprese, a cărei problematică se află frecvent pe agendele de lucru ale guvernelor diferitelor țări, ale forurilor internaționale de educație.

În țările socialiste, în care școala este organizată, controlată și finanțată de către stat, educația adulților a făcut pași mari spre constituirea ei într-un adevărat sistem, cuprinzînd cursuri, serale și fără frecvență, special inițiate la toate nivelele învățămîntului.

Intens exploatate sînt și resursele radio-ului și televiziunii care, între altele, au avantajul că nu solicită deplasarea de acasă sau de la locul de muncă, scutind pe cursant de o parte din efort și de timp. Așa, de exemplu, în R.P. Ungară funcționează încă din anul trecut o emisiune radio-t.v., intitulată „Școala pentru toți“. Această emisiune difuzează cursuri și consultații pe teme fundamentale prevăzute de

programele școlare (deocamdată pentru clasele a VII-a și a VIII-a ale școlii generale), în raport cu specificul pregătirii adulților și în strînsă legătură cu practica. În general, radioul abordează teme ale cursurilor școlare de literatură și istorie, în timp ce televiziunea se ocupă de cele din cadrul predării fizicii, chimiei, geografiei, științelor naturale. Fiecare curs este emis de trei ori, la ceasuri și lungimi de undă diferite, pentru a permite unui număr cît mai mare de oameni, de pe toată întinderea țării, să beneficieze de el. Înainte de perioada examenelor, timp de o lună radio-t.v. organizează recapitularea materiei.

În afară de oamenii muncii înscriși la cursurile pentru adulți ale școlilor, beneficiază de aceste emisiuni și alte categorii de cetățeni: părinții care doresc să-și ajute mai bine fiii în pregătirea lecțiilor, elevii înșiși, cetățenii care vor să-și reîmprospăteze cunoștințele de cultură generală.

*) Definiția dată de UNESCO educației adulților este: „Învățămînt anume organizat și adaptat trebuințelor persoanelor în general în vîrstă de 15 ani și mai mult, care nu sînt cuprinse într-un sistem școlar și universitar ordinar“ (din lucrarea „L'education des adultes. Perspectives mondiales“, de John Lowe, Paris, 1976).

LUDOTECA

Din numeroase motive, familia nu poate să asigure gama largă și foarte variată de jucării necesare copilului, în activitățile sale din diverse etape ale dezvoltării lui, pentru că evoluția sa să aibă loc în modul cel mai fîcîc, pe toate planurile. Tot mai bine, acest serviciu este făcut de așa-numitele ludoteci. Instituții destul de „tînere“ — ce pot fi întîlnite în unele țări ca Franța, Anglia, U.R.S.S., Canada, India — ludotecile împrumută copiilor jocurile și jucăriile reclamate de specificul vîrstei lor, de interesele și gusturile lor.

Revista italiană „Il giornale dei genitori“ prezintă experiența unei asemenea „bibliotecă a jucărilor“, înființată printre primele, în Franța, la Dijon, în anul 1967. Ludoteca dispune de o încăpere dotată cu dulapuri și mese pentru expunerea și prezentarea jucărilor, ca și de o sală pentru ambalarea lor în vederea transportului acasă. Împrumutul se face pe baza unui abonament și este acordat copiilor în vîrstă între 2 și 14 ani.

Îmbogățirea fondului de jucării și diversificarea lui se fac, în principal, prin donații cu ajutorul întreprinderilor, școlilor, familiilor, cetățenilor. Un rol important în întreținerea acestui fond îl au părinții și elevii care repară piesele stricate sau uzate prin folosirea lor de către cei mici.

Colectivul care se ocupă de buna funcționare a ludotecii și a serviciilor ei este compus din cadre didactice, studenți în pedagogie, în psihologie. Pentru ei, această activitate — care nu este remunerată, fiind benevolă — constituie un fericit prilej de cunoaștere a copiilor, de studiu al intereselor, reacțiilor, comportamentului lor.

Cunoscînd importanța activităților de joc pentru dezvoltarea armonioasă a copiilor, este de subliniat cît pedagogii care lucrează la ludotecă fac un serviciu imens educației. Mai bine decît familia, ei îi învață pe copii să folosească jucăriile și, mai ales, îi orientează și le cultivă interesul pentru cele reclamate de particularitățile dezvoltării lor psiho-fizice.

Drumul în viață

„Fiecare om este destinat să fie un succes“ se subliniază cu deplină îndreptățire în celebra lucrare „Apprendre à être“ editată de UNESCO, sub semnătura unor personalități de seamă ale științei și culturii contemporane, în frunte cu Edgar Faure. Iar munca într-un domeniu în care omul își poate pune în valoare cele mai de preț calități ale sale, este una dintre căile realizării cu succes a lui, afirmării plene a personalității sale.

Dar nu întotdeauna se întîmplă ca individul să lucreze într-o meserie pentru care a simțit și are chemare. Cauzele sînt multe. În socialism — în care au fost, practic, suprimate barierele de ordin material și social care, în sistemele bazate pe exploatare, împiedică accesul unui număr impresionant de tineri spre profesiile dorite — alegerea nepotrivită a meseriei ține de cu totul alți factori. Unul dintre aceștia — cel mai des evocat — este faptul că tinerii trebuie să decidă, în fața unui noian de alternative care de care mai atrăgătoare, asupra meseriei lor viitoare, la vîrste la care nu-și au bine conturate interesele, atitudinea față de ceea ce se petrece în societate, însăși concepția de viață. Pe de altă parte, părinții — care din acest punct de vedere au adeseori cea mai mare influență asupra fiilor lor — nu reușesc întotdeauna să le dea sfatul cel mai bun.

Un rol însemnat în orientarea profesională au profesorii și școala care fac eforturi pentru popularizarea meseriilor ce stau la dispoziția tinerilor, pentru precizarea calităților ce se cer intrinsec în cazul fiecăreia dintre ele, fac efortul de a cunoaște inclinațiile și aptitudinile elevilor (mai ales prin intermediul comportamentului acestora în activitatea școlară) și de a-i sfătui în consecință. Dar tot acest aport s-a

dovedit insuficient pentru o orientare școlară și profesională științifică. Aceasta explică crearea în număr tot mai mare a laboratoarelor dotate cu aparatură și cadre specializate. După cum informează presa, în U.R.S.S. se tinde spre crearea unui adevărat sistem, unitar, de orientare școlară și profesională, constituit prin coordonarea tuturor laboratoarelor și institutelor de cercetări existente în acest domeniu, a centrelor orășenești și raionale de orientare profesională. Unele din aceste instituții au o activitate destul de îndelungată și realizări valoroase în determinarea calităților psiho-fizice pe care le reclamă diversele profesii, pentru ierarhizarea importanței indicatorilor din cadrul fiecăreia meserii, pentru elaborarea de teste necesare studiului inclinațiilor și aptitudinilor tinerilor. Laboratorul de orientare profesională al Institutului de igienă pentru copii și adolescenți din Moscova — de exemplu — a reușit să stabilească, în cei 15 ani de activitate, caracteristicile medico-fiziologice implicate de nu mai puțin de patru sute de profesii, adică pentru mai mult de o treime din nomenclatorul de specialități al școlilor tehnice profesionale.

Amplul program de acțiuni ce se realizează în momentul de față în țara vecină și prietenă pe linia constituirii sistemului unitar de orientare profesională urmărește trei direcții: a) studierea în amănunt a necesarului de cadre al economiei naționale; b) determinarea științifică a caracteristicilor și calităților psiho-fizice reclamate de mîile de profesii moderne pe care le înglobează munca în societatea sovietică; c) determinarea științifică a capacităților psihologice și fiziologice ale școlărilor pentru ajutarea lor fără greș în alegerea profesiei.

Ameliorarea cititului

Lectura — rapiditatea și corectitudinea ei — constituie unul dintre factorii care decid măcar asupra volumului și calității cunoștințelor, fiecărui om. Atenția cu care pedagogia privește această sarcină a procesului de învățămînt este, prin urmare, explicabilă. Cercetătorii caută continuu căi de rezolvare optimă a celor două probleme esențiale ce se pun în didactica lecturii: a) ridicarea nivelului general al citirii elevilor; b) micșorarea numărului celor întîrziți în însușirea acestei deprinderi.

O eferescență specială pentru inovarea metodelor de predare în acest compartiment are loc, de mai multă vreme, în Anglia. Căutările au fost declanșate de constatarea influențelor nefaste pe care le-a avut cel de-al doilea război mondial asupra lecturii copiilor; anume: degradarea generală a nivelului citirii, dublată de întîrzieri în

media vîrstei de lectură (de exemplu, față de 1938, în 1948 această întîrziere era de nu mai puțin 22 de luni; iar în 1956 de trei).

Astăzi se observă „un adevărat aflus de tehnici inovatoare“ — constată presa de specialitate — în învățămîntul din această țară, în scopul ridicării nivelului calitativ general al lecturii copiilor, dar, mai ales, pentru înlăturarea incapacității de a citi. Printre tehnicile care promit rezultate mai importante sînt amintite: folosirea programelor axate pe simultaneitatea experiență-limbă, pe asemănările fonetice, sistemele citirii programate, ale cuvintelor în culori, povestirilor în culori, sunetelor-culori etc. Sînt exploatate intens, în acest scop, resursele televiziunii și ale mașinilor de învățat.

Pagină elaborată de
STELA PREDESCU

ANUNȚ

Excursii cu însemnate reduceri de tarif pentru grupurile organizate de elevi sau adulți în scopul vizitării vestigiilor istorice și a obiectivelor industriale ale regiunii.

Excursii în grupuri organizate în țară și peste hotare.

OFICIUL JUDEȚEAN DE TURISM — DIMBOVIȚA, cu sediul în Pucioasa, b-dul Gării nr. 4, telefon 226.

● Filiala de turism Tirgoviște — b-dul Castanilor nr. 37, telefon: 14116 sau 13668.

● Punctul turistic Pucioasa — b-dul Gării nr. 4, telefon 60637.

● Punctul turistic Găiești — str. Victoriei nr. 20, telefon 1186.

● Punctul turistic Moreni — str. Victoriei nr. 2, telefon 10106.

● Punctul turistic Titu — str. Gării nr. 87, telefon 295.

Servicii de o deosebită conștiințozitate în toate unitățile sale hoteliere și de alimentație publică de pe raza județului Dimbovița.

● Amatorilor de drumeție le stau la dispoziție cabanele Cheile Zănoagei (1 400 m), Bolboci și Padina (1 550 m) și Peștera (1 610 m).